

METTIS

2/2010

Hallitus ja toimihenkilöt 2010

Puheenjohtaja

Sari Sinkko
Mäkikatu 1 B
53100 Lappeenranta
info@norjalainenmetsakissa.fi

Sihteeri

Jasmin Etelämäki
Laivanvarustajankatu 1 D 31
00140 Helsinki
info@norjalainenmetsakissa.fi

Rahastonhoitaja, jäsenrekisteri

Messuvastaava
Kirsi Kovanen
Raunismäentie 51
07150 Laukkoski
kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja, Kotisivujen päivitykset

Jenni Mäkinen
Juntinraitti 2
23660 Kalanti as
jenni.makinen@uusikaupunki.fi

PR-Vastaava

Minna Viljanen
Hemmintie 8 A 4
04600 Mäntsälä
puh 0400469461
minna.viljanen@gmail.com

Palkintovastaava

Pia Vuoltee
Herastuomarinkatu 2 as 19
21200 Raisio
porkarvan.metsakissat@dnainternet.net
p.0400780221

Jäsen

Päivi Kupila
Halssilantie 23
40400 Jyväskylä
puh 040-767 1789
paivi.kupila@pp.inet.fi

Jäsen

Laura Helander
Raadinkatu 2 A 7
20750 TURKU
Puh.040 526 5685
laura.helander@saunalahti.fi

Jäsen, Vuoden kissa 2010 tulokset

Kati Nieminen
Luisukatu 4 A 1
33240 TAMPERE
Puh.040 776 1395
kati.nieminen@pp3.inet.fi

Varajäsen, rotupöytä

Suvi Sippola
Äärenkulmantie 30
21860 Auvainen
suvi.sippola@pp.inet.fi

Varajäsen, rotupöytä

Veikko Mytty
Rovastinkuja 5 d 1
21370 Aura kk
veikko.mytty@elisinet.fi

Mettis-lehden toimituskunta

mettis@norjalainenmetsakissa.fi
Sari Sinkko
Minna Viljanen
Päivi Kupila

Mettis-lehden taitto

Milko Kanza

Jäsenmaksut 2010

Varsinainen jäsen	11 € (saa lehden)
Perhejäsen	4 € (ei saa lehteä)
Kasvattajan maksama uusi jäsen	5,5 € (saa lehden)

Norjalainen Metsäkissa ry:n jäseneksi voi liittyä kuuka tahansa norjalaisesta metsäkissasta kiinnostunut henkilö maksamalla jäsenmaksun yhdistyksen tilille 800018-139405. Jos sinulla ei ole viitenumeroa (löytyy lehden osoitelipukkeesta), käytä viitettä 9991. HUOM! Älä kirjoita viestiin/lisätietoihin mitään. Jäsenmaksu vuonna 2009 on 11 euroa varsinaiselta jäseneltä (saa lehden) ja 4 euroa perhejäseneltä (ei lehteä). Kasvattajan maksama varsinainen jäsen 5,5 euroa. Lähetä maksukuitista kopio sekä nimi- ja osoitetietosi jäsenrekisterinhoitajalle, niin yhdistys saa yhteystietosi jäsenlehden postitusta varten.

Jäsenrekisterinhoitajana vuonna 2010 toimii

Kirsi Kovanen
Raunismäentie 51
07150 Laukkoski
kirsi.kovanen@kolumbus.fi

Yhdistyksen Pentulista/ kasvattajaruudut

Yhdistys noudattaa FIFEn ja SRK:n sääntöjä (Yhteistyösopimus/SRK). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe-kasvattajien FIFe-rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe yhdistyksen kanssa.

Kasvattaja voi tilata kotisivun pentusivulla olevan OnLine-linkin kautta käyttäjätunnukset itselleen ja ne saatuaan päivittää itse pentulistan tietoja. Tunnukset myönnetään vain FIFe-kasvattajille. Myös kasvattajaruututiedot päivittyvät palvelun kautta.

Postin kautta lähetettävien osoite on

Jenni Mäkinen
Juntinraitti 2
23660 KALANTI AS
puh 040 7239770, jenni.makinen@uusikaupunki.fi

Pentuvälittäjä

Sari Sinkko
0400 599 947
info@norjalainenmetsakissa.fi

Yhdistyksen kotisivu

www.norjalainenmetsakissa.fi
info@norjalainenmetsakissa.fi

Puheenjohtajan terveiset

Yhdistyksemme järjesti kissojen esittelynäyttelyn Karkkilassa 21.3.2010. Päivä meni leppoisasti, jäseniä ja hallituksen jäseniä oli mukavasti paikalla, samoin yleisöä. Päivän aikana tapahtui paljon, oli match-show, jonka tuomaroi Arja Martikainen, joka myös juonsi rotuesittelyt. Arjan mukavan selkeää esitystä on aina ilo kuunnella. Lisäksi oli vielä mahdollisuus harjoitella agilitya ja epävirallisesti kisata siinä. Katsojien ja näytteilleasettajien vatsojen hemmottelusta huolehti taas Eila Tähden pitopalvelu ja Jutta Välimaa oli Eilan ahkerana apuna. Kiitos kaikille mukavan päivän aikana tehdystä työpanoksestanne!

Tämän lehden sisältö muodostuikin leppoisasta kesäisestä lukupaketista aikamoisen terveys ja hyvinvointi painotteiseksi lehdeksi. Kesällähän on hyvin aikaa lueskella hyödyllisiä juttuja. Kissojen ravintoon liittyvä juttu on kolmeosainen, joten jatkoa on tulossa. Yhä edelleen törmää väärään ruokintamielikuvaan kissoilla. ”kissat elävät kotiruualla, perunankuorilla ja kastikkeiden tähteillä ja kaurapuurolla”, kuulee vielä valitettavan usein puhuttavan. Oikeanlainen ravinto parantaa kissan elämän laatua ja pidentää ikää, aivan kuten meillä ihmisilläkin.

Norjalaisen metsäkissan terveydentilanteen selvittelyssä olemme menemässä aikamoisen askeleen eteenpäin, todellisin asiantuntija voimin. Lehdessä voit lukea eläinlääkärikandidaatti Ira Kallio-Kujalan jutun kuinka hän tekee rodullemme terveyskartoituksen yhdessä professori Hannes Lohen ja hänen tutkimusryhmänsä sekä yliopiston lehtori, epidemiologi Anna-Maija Virtalan kanssa. Hallituksemme pitkällisen mietinnän ja keskustelun tuloksena saimme vaihtoehdon, johon olemme kaikki tyytyväisiä! Lopputuloksesta tulee varmasti oikeanlainen ja puolueeton.

Oman panoksemme asiaan voimme antaa vastaamalla mahdollisimman moni ja mahdollisimman rehellisesti tuleviin kyselyihin. Kasvattajat ovat avain asemassa antamalla lralle kasvattien omistajiensa yhteystietoja, joita hän tarvitsee lähettääkseen kyselyn. Tästä kaikesta saamme toivottavasti pikaisesti lisää tietoa.

Lehdessä on myös Seija Suojakarin haastattelu. Hän ja miehensä Heikki olivat rotumme ensimmäisiä kasvattajia Suomessa. Kun kirjoitin koneelle Seija 16-sivuista käsikirjoitettua kirjettä tuntui kuin nuo tutut kissojemme sukutauluissa esiintyvät kissat olisivat heränneet henkiin, he saivat ikään kuin kasvot ja tarinan itselleen. Oli todella mukavaa kun Seija jaksoi vastata Sippolan Suvin hänelle esittämiin kysymyksiin. Seijalla oli myös muita juttuideoita, joten innolla odotellaan lisää mielenkiintoisia tarinoita!

Nyt se sitten on vihdoin täällä, pitkän lumisen talven jälkeen kuuma kesä! Meillä ainakin tarha on täynnä ”kissaraatoja” jotka nauttivat auringosta täysin siemauksin. Ne polttavat turkkinsa ihan pilalle, mutta minkäs voit, kesä on kerran vuodessa, kissallakin!

Ottakaamme siis mallia rennoista karvaisista ystävistämme ja nautitaan kesästä että jaksaa taas syksyn pimeässä pakertaa.

Aurinkoisin kesäterveisin,

Sari Sinkko
puheenjohtaja

Tässä numerossa

Hallitus ja yhteystiedot.....	2
Puheenjohtajan palsta	3
Ajankohtaista.....	4
Hallitus esittelyssä.....	4
Norjalaisen metsäkissan terveys-	
kartoitus käynnistyy	5
Eläinten veripankki	6
Kissa ja punkit.....	7
Herpes- ja calicivirusten aiheuttamat	
infektiot ja niiltä suojautuminen	8
Satukissan	10
Terveellistä kissan ruokaa, osa 1.....	17
Näyttelymatka Tallinnaan 21.-23.5... 21	
Kissojen geenipankkiin luovutettiin	
näytteitä.....	22
Valmistuneet	23
Supreme Premior Hopeahännän	
Riku Rohkea.....	25
Tähtitassun Lucky Star, JW	26
Jaska kulta, mikä hätänä?	27
Pentulista.....	29
Toimitusasioita	31

Kansikuva:

IC Fl*Lioneye's Athene
kuva: Toni Ala-Piirto

AJANKOHTAISTA

KEHITYSTYÖRYHMÄN TOIMINTA 2010

Kehitystyöryhmä suunnittelee Suomen Kissaliiton tarpeisiin sopivaa tietojärjestelmää. Järjestelmää suunnitellaan siten, että siinä on rekisteröintiohjelmisto, joka on yhteen toimiva näyttelyohjelmiston kanssa. Tavoitteena on sähköinen näyttelyyn ilmoittautuminen ja näyttelyn ilmoittautumismaksujen maksaminen, sähköinen pentujen rekisteröinti, turhasta paperiliikenteestä eroon pääseminen sekä kissanomistajille ja kasvattajille tarjottavia erilaisia palveluja.

Työryhmä koostuu Suomen Kissaliiton hallituksen, toimikuntien ja yhdistysten edustajista.

Mikäli sinulla on ajatuksia ja ehdotuksia asiaan liittyen, ole niistä yhteydessä omaan rotukissayhdistykseesi, joka voi tuoda niitä eteenpäin.

Rekisteröintisääntömuutos

– Kissaliiton postien toimitus:

rekisteröintiin liittyvät paperit lähetetään

tään 1.6.2010 alkaen seuraavasti: Liiton toimistoon lähetettävä posti osoitteeseen:

Suomen Kissaliitto
Kotkankatu 9
00510 HELSINKI

- astutustodistukset
- kasvattajanihakemukset ja -muutokset
- kasvattajasopimus
- siitosuroksen omistajan sopimukset
- pennun myynti-ilmoitukset
- kissan omistajuuden muutokset
- FIFé-tuontikissojen rekisteröintihakemukset
- Transfer-anomukset

Rotutoimikunnan sihteerille lähetettävä posti osoitteeseen:

Suomen Kissaliitto
Rotutoimikunta
Kotkankatu 9
00510 HELSINKI

- FIFé:n ulkopuolelta tulevien tuontikissojen rekisteröintihakemukset
- erikoislupa-anomukset

Valmistumisilmoitukset ja osoitteenmuutokset tehdään edelleen oman yhdistyksen kautta!

ROKOTUKSET

Muistathan uudet säännöt: Kissalla on oltava eläinlääkärin merkinnän mukaan voimassaoleva kissarutto- ja kissanuharokotus (herpes ja calici). Kissanuharokotus on tehostettava vuosittain. Rokotus on otettava viimeistään 15 vrk ennen näyttelyä (Kaksi viikkoa ennen näyttelyä perjantaina saa vielä rokottaa)
Lisätietoja: www.kissaliitto.fi

20.11.2010 järjestetään norjalaisten metsäkissojen erikoisnäyttely Wienissä. Lisätietoja www.oevek.at

Hallitus

Viime numerosta oli jäänyt kahden hallituksen jäsenen esittely pois, joten tässä Pia ja Suvi esittelevät itsensä:

Pia Vuoltee - palkintovastaava

Olen Pia Vuoltee ja olen yhdistyksen uusi palkintovastaava.

Kissaharrastuksen olen aloittanut muistaakseni vuonna 1991 jolloin ostin ensimmäisen "norskin". Siihen aikaan sai vielä noviisin rekisteriin, kunhan kaksi tuomaria oli sitä mieltä, että standardi täyttyy. Ensimmäinen metsäkissani oli mustasavu tyttö Thoswild. Kasvatan kissoja melko pienimuotoisesti tyttäreni Johannan kanssa. Kissalamme nimi on Pörkarvan.

Ensimmäinen pentue meille syntyi samana vuonna 1992 kun ensimmäinen metsäkissa saapui. Pennuista luopuminen oli niihin kamalaa, että ajattelin, ettei minusta ole kasvattajaksi. Siksi meillä oli monen vuoden tauko kasvatuksessa. Jossain vaiheessa sitten ajattelin, että kokeillaan uudestaan ja sillä tiellä tässä nyt ollaan.

Tämän melkein kahdenkymmenen vuoden aikana olen suurimman osan aikaa ollut rivijäsenenä. Pari vuotta olen toiminut TUROK:n halli-

tuksessa. Silloin työnäni oli lähinnä TUROK:n ruusukesihteerin Johannan avustaminen. Siitä sain vähän pohjaa tähän nykyiseen tehtävään.

Mitäs sitten muuta? Ei kai mitään. Kun kävellään vastaan, niin ottakaa hihasta kiinni ja kyselkää lisää.

Suvi Sippola

Olen Suvi Sippola, 37-vuotias metsäkissakasvattaja FIN*Suvipäivän nimen takaa.

Perheeseeni kuuluvat kaksijalkaiset ovat avopuolisoni Kimmo ja kohta 7 vuotta täyttävä poikani Arttu. Nelijalkaiset perheenjäsenet ovat Emppu 7,5 v., likka 5,5 v. ja Kassu 4 v., jotka ovat kastrattikuorossa, sekä kasvatusnaaraat Lallu 3v, ja Outo 1,5v.

Lisäksi omistan osakkeita nuoresta kollinalusta, Excelsior de Lailokenista, joka asuu Veikon taloudessa.

Metsäkissojen onnellinen omistaja olen vuodesta 1994 lähtien, toki kissat ovat jo lapsuudessa kuuluneet vahvasti elämäni. Kasvatushistoria alkaa vuodesta 1995 ja tämä vuosi onkin jo 15. "juhlavuosi". Aiempaa vapaaehtoista "yhdyskuntapalvelusta" löytyy vuosilta 2001 - 2005 TUROK:n hallituksesta sekä vuodelta 2009 Metsäkissayhdistyksen hal-

lituksesta, jossa yhdessä Veikko Mytyn kanssa vastaan rotupöydästä.

Suurimpina haasteina yhdistyksellemme pidän terveystyöryhmän ja jalostusohjelman aikaansaamista. Useampi vuosi näitä on jo yritetty, ehkä se vielä jonain päivänä onnistuu! Toinen haaste on tiedotus ja asioissa ajan tasalla pysyminen, jotta tulee vielä parantaa koko jäsenistöä kattavaksi palveluksi. Lisäksi katson, että yhdistyksen tulee palvella tasapuolisesti kaikkia jäseniään, eikä keskittyä liikaa näyttely- ja kasvatusmaailmaan.

Mahdollisia tulevia ostajia tulisi myös opastaa entistä kriittisemmin kyselemään ja katsomaan tiettyjä asioita, joihin yhdistyksen tulee myös panostaa. Tärkeää on myös uusien ja vanhempienkin kasvattajien opastus ja auttaminen. Tietysti myös rodusta yleisesti tiedottamalla ja toimimalla saadaan toivottavasti lisää uusia ihmisiä kiinnostumaan rodusta. Oma käsitys hyvästä ja toimivasta hallituksesta on toimiminen idearikkaiden, innostavien ja yhteistyökykyisten ihmisten kanssa, joilla riittää ymmärrystä myös muiden ideoille ja tavoille toimia. Siispä mielenkiintoista vuotta odotellen!

Norjalaisen metsäkissan terveystarkastus käynnistyy

Kennelliitto ja rotuyhdistykset ovat jo pitkään keränneet erilaisia terveystietoja rotukoirista. Rotujärjestöt ovat järjestäneet terveystarkastuksia kyselyiden ja joukkoterveystutkimusten muodossa. Kennelliiton koiratietojärjestelmä Koiranet on koiraharrastajien käytössä oleva tietokanta, josta löytyy koirayksilöiden terveystietoja, kuten esimerkiksi virallisia silmätutkimuslausuntoja. Koirapuolella on saatu paljon aikaiseksi terveys- ja geenitutkimuksen avulla: koko ajan kehitellään uusia geenitestejä, joiden avulla voidaan paikantaa sairauksia aiheuttavia, tunnettuja geenimutaatioita. Niiden avulla voidaan koirien jalostusta suunnata terveempään suuntaan sitä mukaa kun saadaan enemmän tietoa tautien yleisyydestä rotujen keskuudessa. Koiraihmiset ovat lähteneet innokkaasti mukaan tutkimuksiin, onhan kaikkien päämääränä sama asia: terveempi ja parempi elämä eläinystävällemme.

Koirapuolella geeni- ja terveystutkimus onkin saatu upealla tavalla käyntiin. Vastaavaa innostuneisuutta tarvitaan nyt ja tulevaisuudessa rotukissaharrastajien piirissä rotujen terveystilanteiden kartoittamiseksi ja perinnöllisten sairauksien karsimiseksi geenitutkimuksen avulla.

Parhaimmillaan geenitutkimuksessa voidaan paikallistaa perinnöllisiin sairauksiin liittyviä geenejä ja luoda spesifejä geenitestejä, joiden avulla voidaan testata nämä geenit esimerkiksi ennen jalostuskissojen valintaa. Geenitestien avulla voidaan järjestelmällisesti vastustaa perinnöllisiä sairauksia ja toisaalta huolehtia perinnöllisen monimuotoisuuden säilymisestä, koska kantajakin voidaan pitää jalostuksessa valitsemalla sopivasti astutuspartnereita.

Muutamien sairauksien, kuten esimerkiksi hypertrofisen kardiomyopatian, osalta geenitestit ovat jo olemassa ragdolleille ja maine coonille, ja ne ovatkin ahkerassa käytössä. Norjalaisen metsäkissan osalta kasvattajille on tullut tutuksi GSD IV-geenitesti (Glycon storage disease type IV). Rotuyhdistys suosittelee GSD IV-testiä tehtäväksi kaikille kissoille ja tavoitteena onkin, että kaikki tautia kantavat kissat saataisiin karsittua jalostuksesta vuoteen 2015 mennessä.

Rehelliset ja perinpohjaiset vasta-

ukset terveystarkastukseen ovat paras mahdollinen materiaali rodun terveystutkimukseen; mitä tarkempaa tietoa on rodun kissojen terveydetilasta, sitä paremmat mahdollisuudet on tunnistaa erilaisiin sairauksiin liittyviä geenivirheitä.

Harrastajia saattaa arveluttaa kissansa terveystietojen luovuttaminen, koska tietojen pelätään päätyvän kolmannelle osapuolelle. Tämä pelko on kuitenkin aiheeton, koska kissan ja omistajan tietoja käytetään tutkimusryhmien osalta vain terveystutkimuksiin liittyvissä asioissa. Tiedot tallennetaan tietoturvaan tietokantaan, johon pääsee vain tutkimusryhmän jäsenistö. Näytteitä kerätessä omistajalta pyydetään lupaa näytelomakkeessa mahdollisen tietojen luovutuksen osalta kasvattajalle tai rotujärjestölle ja omistaja voi itse päättää ratkaisusta haluamallaan tavallaan. Tutkimusryhmä kannustaa kuitenkin avoimuuteen, sillä sairauksien vastustaminen on vaikeaa ilman laajempaa tietoa rodun tilanteesta. Mahdollisissa tieteellisissä julkaisuissa ei koskaan käytetä kissan yksilötietoja.

Koska tutkimusryhmä ei omista kissoja, ajantasainen terveystieto kissoista on omistajilla, kasvattajilla ja rotujärjestöllä. Terveystilanteen kartoittamiseen tarvitaan siis rotujärjestön ja kasvattajien ja koko rodun harrastaja kunnan aktiivisuutta. Rodun terveystilanteen kartoittaminen on tärkeää, sillä se toimii mm. jalostuksen tavoiteohjelman perustana. Tutkimusryhmä voi tukea terveystietojen keräämisessä, mutta kattavan terveystarkastuksen lopputulos on yhteisen ponnistelun tulos. Kaikkien rodun harrastajien aktiivisuutta tarvitaan.

Kattavan terveystarkastuksen perusta on mahdollisimman laaja ja totuudenmukainen otos rodun kissoista. Mahdollisimman monen ja monanlaisen kissan osallistuminen terveystarkastukseen näyttelyvalioista kotisohvan sielunläämmittäjiin on erittäin tärkeää, jotta saataisiin tarkka kuva rodun terveystilanteesta. Tämä sekä kissanomistajien että kasvattajien panos tutkimuksiin on äärettömän tärkeä.

Jos saadaan luotua kissarodulle terveystietorekisteri, on siitä paljon hyötyä rodulle: rodussa esiintyvien sairauksien ennaltaehkäisy jalostusvalintojen kautta helpottuu, kun jalostus-

työn avuksi voidaan käyttää eläinten sekä niiden lähisukulaisten terveystietoja. Tälläkin hetkellä kasvattajilla on valtava määrä tietoa käyttämistään kissoista, mutta terveystietorekisterin avulla voidaan suhteuttaa kissojen terveystilannetta suhteessa Suomen tai vaikka koko maailman tilanteeseen. Terveystietorekisterissä tiedot ovat myös raportoituna ylös, jolloin tulevaisuudessa kissakasvat-
tajilla voisi olla informaatiota sukulinjoistaan kymmenien vuosien ajalta. Terveystietorekisteri helpottaisi myös geenitutkimuksia, sillä näytteiden keruuta ja tutkimuskohteista voitaisiin kohdentaa paremmin rodun sisällä.

Norjalaisten metsäkissojen terveystarkastus on tarkoitus käynnistää lähiaikoina järjestämällä kattava terveystarkastus rodun kissoista. Terveystietojen keruu on tarkoitus toteuttaa yhteistyössä rotuyhdistyksen ja Helsingin yliopiston eläinlääketieteellisen tiedekunnan tutkijoiden avulla. Tutkimuksen kehittämissä ovat mukana yliopistolta professori Hannes Lohi tutkimusryhmineen ja yliopiston lehtori, epidemiologi Anna-Maija Virtala, sekä eläinlääketieteen kandidaatti Ira Kallio-Kujala. Tutkimus olisi samalla osa Iran tutkimukseen tarvittavaa lisenssiaattityötä. Rotuyhdistyksen yhteyshenkilönä toimii Sari Sinkko. Tutkimusryhmän tavoitteena on laatia kattava ja helposti vastattava terveystarkastus, joka toimitetaan mahdollisimman monelle norjalaisen metsäkissan omistajalle kattavan ja tieteellisesti pätevän otoksen keräämiseksi. Terveystarkastuksen pohjalta saadut vastaukset kootaan terveystietorekisteriin, joka voi toimia rodun hyväksi monin tavoin. Norjalaiset metsäkissat toimivat pilottihankkeena terveystietojen keräämisessä. Tarkoituksena on kuitenkin hyödyntää laadittuja kyselyjä myös muissa kissaroduissa, jos keruumenetelmä osoittautuu käytännölliseksi ja luotettavaksi.

Toivomme, että kissanomistajat lähtevät tähän tärkeään projektiin mukaan innokkaasti ja ennakkoluulottomasti.

Ira Kallio-Kujala

Eläinten veripankki

Yliopistollisessa eläinsairaalassa toimii Eläinten oma veripankki, johon voivat ilmoittautua verenluovuttajiksi koirat, kissat sekä myös hevoset.

Kissojen veripankki aloittaa toimintansa kesällä 2009 verituotteita tarvitsevien kissapotilaiden auttamiseksi. Toiminnan käynnistyessä kootaan ensin luovuttajarekisteri, josta soitetaan paikalle luovuttajakissoja tarpeen mukaan.

Veripankki toimii tiiviissä yhteistyössä teho-osaston kanssa. Vapaaehtoisten verenluovuttajien verta sekä verestä erotettuja punasoluja ja veriplasmaa käytetään pääasiassa tehohoitoyksikössä hoidettavana oleville vakavasti sairaille tai loukkaantuneille potilaille.

Kissapotilas saattaa tarvita verituotteita esimerkiksi menetettyään verta loukkaantumisen vuoksi, vakavan tulehduksen seurauksena tai sairastaessaan jotakin anemiaan johtavaa sairautta. Vaativaan leikkauksen joutuvat potilaat saattavat myös tarvita kokoverensiirron tai muita verituotteita. Mikä tahansa kissa saattaa yhtäkkiä joutua tilanteeseen, jossa luovutettu veri voisi pelastaa sen elämän. Sankarikissoja tarvitaan!

Luovuttajakissoista kootaan rekisteri. Kissojen veripankki toimii pääasiassa luovuttajarekisterin pohjalta, eli omistaja voi ilmoittaa luovuttajakriteerit täyttävän kissan rekisteriin. Kissa kutsutaan luovuttajaksi, kun verta tarvitaan sairaalle kissalle. Luovutus saattaa tapahtua pian rekisteriin ilmoittamisen jälkeen. Voi myös olla niin ettei ilmoitettua kissaa välttämättä koskaan tarvita kutsua verenluovutukseen. Silti jokainen rekisteriin ilmoitettu kissa on meille Kissojen veripankki toimii pääasiassa luovuttajarekisterin pohjalta, eli omistaja voi ilmoittaa luovuttajakriteerit täyttävän kissan rekisteriin. Kissa kutsutaan luovuttajaksi, kun verta tarvitaan sairaalle kissalle. Luovutus saattaa tapahtua pian rekisteriin ilmoittamisen jälkeen. Voi myös olla niin ettei ilmoitettua kissaa välttämättä koskaan tarvita kutsua verenluovutukseen. Silti jokainen rekisteriin ilmoitettu kissa on meille Terveystarkastuksesta luovutukseen Ennen luovutusta kissalle tehdään huolellinen terveystarkastus sekä luovuttajan verinäytteet tutkitaan.

Verenluovutuksen teemme vasta, kun olemme varmistaneet, ettei luovutuksesta ole vaaraa luovuttajan terveydelle. On etu, jos kissa on luonteeltaan rauhallinen ja helppo käsitellä, sillä suoniyhteys laitetaan luovuttajakissalle etujalkaan mieluummin siten että kissa on hereillä. Verenluovutuksessa kissa on kevyesti nukutettuna. Luovuttajakissan kaulan karvat ajellaan ja luovutettava veri otetaan huolellisen puhdistamisen jälkeen kaulan suuresta laskimosta. Luovutuksen aikana kissa saa suonensisäistä nesteytystä korvaamaan luovutetun veren määrän. Kissan nukutusta valvotaan tarkasti seurantalaittein, että luovuttaminen on sankarikissalle mahdollisimman turvallista. Luovutuksen jälkeen luovuttaja heräämistä seurataan sairaalassa ja kun sankari on hereillä, voidaan se hakea kotiin hellittäväksi.

Luovuttajakissa voi olla minkä rotuinen tahansa, eikä luovuttajien tarvitse olla rekisteröityjä.

Kissan tulee olla:

- Terve
- 1-8 vuoden ikäinen
- Painaa vähintään 5 kg
- Sisäkissa (saa ulkoilla kytkettynä valjaissa ja ulkotarhassa)
- Rokotettu ja loishäädetty säännöllisesti
- FeLV- ja FIV-negatiivinen (HUOM: nämä virussairaudet testataan juuri ennen luovuttamista kaikilta luovuttajilta)

- Asunut Suomessa viimeiset 12 kuukautta
- Ei ole saanut koskaan verensiirtoa
- Ei ole koskaan ollut tiineenä

Verenluovuttajaksi ilmoittautuminen ja lisätietoja:

- lomakkeella netissä: <http://www.vetmed.helsinki.fi/elainsairaala/>
 - Sähköpostitse: elain-veripankki@helsinki.fi
 - Puhelimitse: Suvi Mikkonen, 09-191 57451 (kissojen veripankin vastaava eläinlääkäri)
- Laura Laakso 191 57368, 050 415 4896, (kissojen veripankin vastaava eläintenhoitaja)

HUOM: seuraava veriryhmien testauspäivä on perjantai 16.10.

Verenluovuttaja sankareiden panosta tarvitaan jatkuvasti, sillä lajitoveri saattaa tarvita verta koska vain esimerkiksi leikkauksen tai tehohoidon yhteydessä. Ojenna tassu - tai kavio - ja ilmoittaudu mukaan Eläinten veripankin toimintaan!

Otettu kotisivuilta:

<http://www.vetmed.helsinki.fi/elainsairaala/>

Kissa ja punkit

On taas se aika vuodesta, kun pitkäkarvaisten ystäviemme turkeista saattaa ulkoilun jälkeen löytyä ikävä tuliainen: puutainen eli punkki. Punkit heräävät ja lähtevät liikkeelle maastossa, kun ilman keskilämpötila ylittää viisi astetta. Punkki viihtyy parhaiten kosteahkossa aluskasvillisuudessa, mistä se tarttuu kaikkeen liikkuvaan. Punkin ravinnonhaku on aktiivisimmillaan keväällä ja loppukesällä.

Kissaa tai koiraa tehokkaampaa "punkkiharavaa" tuskin löytyy. Punkkien asuttamilla alueilla kotieläimistä saattaa löytyä kymmeniä punkkeja päivittäin. Lääketieteen tohtori Miikka Peltomaan artikkelissa "Kuu punkista kesään: Miten välttyä punkin levittämiltä taudeilta" todetaan, että kotieläimillä oireinen borrelioosi on harvinaisempi kuin ihmisellä, mutta myös niillä voi olla esimerkiksi nivel- ja hermosto-oireita. Eläinten borreliosisia myös hoidetaan antibiooteilla samoin periaattein kuin ihmisillä.

Sen sijaan, että keskittyisi vain poistamaan kissasta löytyvät punkit punkkipihtien tai pinsettien avulla, kannattaa panostaa punkkien torjuntaan. Apteekista, eläinlääkäriasemilta ja lemmikkieläintarvikeliikkeistä voi hankkia erilaisia apuvälineitä punkin torjuntaan.

Markkinoilla on tarjolla paljon erilaisia tuotteita, mm. liuoksia ja pantoja. Kannattaa olla todella tarkkana sen suhteen, että ostaa valmisteeseen joka on suunniteltu kissoille. Koirille suunnatut punkkipannat saattavat pahimmassa tapauksessa tappaa kissan.

Punkkitipat

Punkkitippoja löytyy eri valmistajilta ja niiden vaikutusajaksi lupailaan kahdesta neljään viikkoa.

Frontline paikallisvaleluliuos ja sumute

Frontline vaikuttaa paikallisesti ihoon ja karvapeitteessä. Punkit, kirput, tait ja väiveet kuolevat 4- 48 tunnin

kuluessa. Liuos annostellaan selkään kahteen kohtaan, suoraan iholle. Liikuttaessa alueilla, jossa esiintyy paljon punkkeja, on hyvä lisäksi suojata eläimen pää, rintakehän alue ja jalat sumutteella. Sumutteella kostutetaan kissan koko turkki ihoon saakka. Pitkäkarvaisten lemmikkien annos on 6 ml / kg ja lyhytkarvaisten 3 ml / kg.

Biospotix Cat Spot

Biospotix liuos on 100% luonnollinen vaihtoehto suojaamaan kissaa ulkoisilta loisilta (punkit, kirput, hyönteiset jne.) Pipetti leikataan auki ja liuosta laitetaan suoraan iholle niskasta häntää kohti. Käsittely toistetaan 4 viikon välein.

Fästing Minus -punkkitipat

Fästing Minus-tippoja laitetaan kahden viikon välein kissan koko selkärangan mitalta (niskasta hännän tyveen) 5 cm välein karvan juureen. Karva levitetään jakaukselle ja ainetta tiputetaan iholle. Myös raajoihin ja kaulaan kannattaa laittaa joitakin tippoja varsinkin suuremman punkkiriskin alueella. Mikäli punkkien esiintyvyys on erittäin suurta, selän käsittelyssä tippojen välejä voidaan pienentää 3-4 cm:iin.

Kitzyme Flea Drops

Kätevä tapa karkottaa kissan- ja kissanpennun ulkoloiset. Tipat ovat helppoja käyttää ja niiden vaikutus voi kestää jopa 4 viikkoa. Tuote ei sisällä punkkeja tappavia voima-aineita - tuote toimii karkoitteena.

Punkkipannat

Yrtti/punkkipantoja on monella eri valmistajalla ja ainakin suurimmassa osassa pannan teho säilyy noin 4 kuukautta.

Biocide punkkipanta kissoille

Panta karkottaa myös muita hyönteisiä, kuten kirppuja. Ei sisällä permetriiniä vaan luontaisia kasvisöljyjä eli on lemmikille myrkytön. Panta ei tapa hyönteisiä, vaan perustuu niiden karkoitamiseen. Teho säilyy noin 4 kuukautta.

Hi-craft yrttipanta

Sisältää luonnollisia eteerisiä yrttiöljyjä, jotka karkoittavat tehokkaasti punkkeja sekä muita kissoja kiusaavia hyönteisiä kuten taita ja hyttysiä. Pannan karkoitus teho alkaa noin viikon käytön jälkeen, jolloin pannan eteeriset öljyt ovat siirtyneet turkkiin. Pannan teho säilyy n. 4 kk pak-

kauksen avaamisesta. Soveltuu yli 6 viikkoa vanhoille kissoille. Vaikutavat aineet: eteeriset öljyt eucalyptus, margosa ja pennyroyal (mentha pulegium)

Käytti punkintorjunta ainetta tai ei, niin kissa on syytä tarkastaa joka päivä punkkien varalta. Mikään torjunta ei ole sataprosenttinen, vaan punkki voi tarttua kissaan niistä huolimatta.

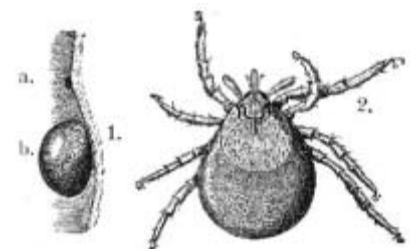
Punkkien poisto

Punkkipihdit

Punkin poistamiseen on lukuisia erilaisia punkkipihtejä. Valikoidaan löytyy muovisista metallisiin sekä erilaisilla irrotusmekanismeilla varustettuna (muun muassa pihdit, silmukat ja kärjet, joihin punkki liu'utetaan ja sen jälkeen irrotetaan turvallisesti).

Aseta punkkipihdit paikalleen, tartu punkkiin ja kierrä varovasti. Kun punkki on irrotettu, desinfioi haava. Punkkia ei saa litistää tai rikkoa, ja se tulisi saada irrotettua kokonaan. Myöskään "perinteinen" voihein tukehduttaminen ei tehoa; päinvastoin, tukehtuva punkki erittää haitallisen aineen uhriinsa.

teksti: Minna Viljanen

Herpes- ja calicivirusten aiheuttamat infektiot ja niiltä suojautuminen

Eläinlääkäri Inka Laaksonen
CatVet Kissaklinikka

Kissaflunssa-nimikkeen takaa löytyy useita taudinaiheuttajia, joista tässä kirjoituksessa käsitellään kahta tavallisinta virusta oireiston taustalla. Näissä virustaudeissa on paljon samankaltaisuuksia, mutta myös selkeät omat erityspiirteensä. Oikeassa elämässä selkeyttä hälventää usein eri taudinaiheuttajien samanaikainen esiintyminen. Kirjoituksen tarkoituksena on antaa kuva tyypillisestä infektiosta sekä ohjeita taudeilta suojautumiseksi.

Herpesviruksen aiheuttama ylähengitystieinfektio kissalla

Kissojen herpesvirus (FHV, feline herpesvirus) on kissapopulaatiossa yleinen, laajalle levinnyt virus. Samaa herpesvirusta tavataan myös villikissoilla, mutta lajien välillä virus ei tartu eli ihmisen herpes ei voi tarttua kissaan ja päinvastoin. Vi-

rus ei ole kestävä eikä säily pitkään ympäristössä, minkä vuoksi se leviää lähinnä ainoastaan pisaratartuntana kissasta kissaan. FHV aiheuttaa akuutin ylähengitystieinfektion eli flunssan, minkä tavallisimpana oireena on aivastelu ja ja silmäoireet: silmän sidekalvon tulehdus ja haavainen sarveiskalvon tulehdus. Sairastuneella kissalla voi toisinaan esiintyä myös kuumetta ja ruokahaluttomuutta ja pennuilla infektio voi aiheuttaa jopa kuolemaan johtavan keuhkokuumeen. Oireiston kesto on tavallisimmin 10-14vrk ja tämän ajan kissa aktiivisesti tartuttaa muita kohtamia kissoja silmä- ja sieraineritteillään. Suurin osa kissoista paranee tämän jälkeen täysin, mutta iso osa jää kuitenkin viruksen oireettomiksi kantajiksi. Näiden kissojen oireisto voi uusia yleiskunnon laskies- sa esim. stressin tai taustalla olevan muun sairauden vuoksi. Oireiston uusiessa kissat myös tartuttavat virusta jälleen eteenpäin. Joskus sai-

rastetusta infektiosta voi kissalle jäädä pysyvää haittaa silmiin tai nenäonteloon.

Caliciviruksen aiheuttama ylähengitystieinfektio kissalla

Kissojen calicivirus (FCV, feline calicivirus) on kissapopulaatiossa yleinen, laajalle levinnyt virus. Calicivirus ei tartu ihmiseen. Virus tarttuu tavallisimmin kissasta kissaan pisaratartuntana, mutta calicivirus on melko kestävä virus ja voi tämän vuoksi tarttua myös kontaminoituneen pinnan välityksellä. FCV aiheuttaa akuutin ylähengitystieinfektion eli flunssan, minkä tavallisimpana oireena on aivastelu, suun haavaumat ja mahdollinen kuume. Suun haavaumista johtuen useilla kissoilla esiintyy kuolaamista ja ruokahaluttomuutta. Lisäksi silloin tällöin infektion yhteydessä havaitaan ontumisoireistoa. Pennuilla infektio voi aiheuttaa jopa kuolemaan johtavan keuhkokuumeen. Oireiston kesto on

CatVet Kissaklinikka on kissoihin erikoistunut eläinlääkäriasema.

Klinikkamme eläinlääkäreillä ja pieneläinhoitajilla on pitkä kokemus kissapraktiikasta. Pyrimme tekemään kissasi eläinlääkärikäynnistä mahdollisimman miellyttävän ystävällisellä käsittelyllä ja rauhallisella ympäristöllä. Panostamme pitkiin asiakassuhteisiin: haluamme hoitaa kissasi pennusta hyvään vanhuuteen.

Klinikkamme varustelutaso mahdollistaa diagnostiikan ja sairauden hoidon saman katon alla. Panostamme myös perusterveydenhuoltoon ja sitä kautta sairauksien ehkäisyyn säännöllisen kutsujärjestelmän ja perusteellisten terveystarkastusten avulla. Meille on helppo tulla sekä julkisilla kulkuvälineillä että omalla autolla, parkkipaikkoja löytyy hyvin. Klinikallamme on käytössä Tapiolan suorakorvaus.

Kaikenlaisiin kissanpäiviin.

www.catvet.fi • ma-pe 8-19 • 010-4236 888 • Nuijamiestentie 5, Helsinki

Eläinlääkärit

- Kirsi Juuti, ELL,
Pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri
- Inka Laaksonen, ELL
- Hanna Sillanpää, ELL

**MEILLÄ TEHDÄÄN MYÖS
MUNUAIS- JA SYDÄN-
ULTRAÄÄNITUTKIMUKSET!**

tavallisimmin 7-14vrk, minkä jälkeen suurin osa kissoista parantuu oireettomiksi. Suuri osa kissoista erittää ja tartuttaa virusta eteenpäin vielä jonkin aikaa (n.1kk) kliinisten oireiden jo parannuttua. Osa kissoista jää loppuelämän ajaksi tällaisiksi viruksen oireettomiksi kantajaksi ja nämä kissat erittävät virusta jatkuvasti eritteissään. Osa kissoista jää loppuelämäksi viruksen oireilevaksi kantajaksi kroonisen ien- ja suutulehduksen muodossa eli näille kissoille jää sairastetusta infektiosta pysyvää haittaa.

Uusi caliciviruskanta (virulent systemic FCV) on aiheuttanut erittäin vakavia, isolla osalla sairastuneista (>50%) kuolemaan johtavia infektiota, Yhdysvalloissa ja Euroopassa. Tämä kanta aiheuttaa vakavamman taudin aikuiselle kuin pennulle ja on oireistoltaan normaaliin calicivirusinfektioon verrattuna huomattavasti ärsäköivämpi. Alkuun oireena voi olla ylähengitystieoireet, mutta tilanne komplisoituu pian ihon turvotuksella ja haavaumilla. Kissoilla on voimakkaita hengitysvaikeuksia joutuessaan nesteen kertymisestä keuhkoihin. Verenvuotoja havaitaan limakal-

voilla ja suolistossa. Kanta on hyvin tarttuva ja leviää nopeasti pisaratartuntana ja pintojen välityksellä kissasta toiseen. Nykyiset rokotukset eivät ikävä kyllä ole antaneet suojaa tautia vastaan, vaikka kokeellisesti jonkinlaista suojaa on ollut havaittavissa.

Diagnoosi, hoito ja taudilta suojautuminen

Diagnoosin tekemisessä voidaan kliinisten oireiden lisäksi käyttää apuna limakalvolta otettavista näytteistä tehtävää PCR-testiä tai viljelyä. Vasta-ainetestit verestä eivät ole luotettavia, sillä ne eivät erottele sairastumisesta johtuvaa vasta-ainetason nousua rokotuksista johtuvasta tason noususta. Virusinfektioon ei ole olemassa parantavaa hoitoa, kyseessä on tukihoido. Tämän vuoksi ennaltaehkäisy on ensiarvoisen tärkeää. Käytännössä tämä tarkoittaa johdonmukaista ja säännöllistä rokotusohjelmaa. Emokissa tulisi olla rokotettu näiden taudinaiheuttajien varalta (ns.kissaflunssarokote) ennen astutusta, jotta pennut saavat elämänsä alkuun suojan viruksia vastaan emon maidon vasta-aineiden avulla. Nämä vasta-aineet poistu-

vat pennun elimistöstä yleisimmin ennen 8 viikon ikää. Tämän jälkeen pennun tulee saada suoja rokotusten avulla, suositeltavana ikänä pidetään 9 viikon ikää ensimmäiselle rokotukselle ja 12 viikon ikää tämän tehosteelle. Riskitilanteissa (esim. infektoitunut emo, infektoitunut kissala) rokotukset voidaan aloittaa aikaisemmin ja niitä voidaan antaa useampi tehoste niin, että viimeinen tehoste annetaan vasta 16 viikon iässä. Tämän jälkeen kissat on suositeltavaa rokottaa vuosittain. Myös aikuisten rokottamattomien kissojen kohdalla käytetään samaa protokollaa aloitus- ja tehosterokotusten suhteen kuin pennuilla. Ja myös kissaflunssan sairastaneet kissat olisi suositeltavaa rokottaa jatkossa, sillä sairastettu infektio ei anna elinikäistä immuniteettia. Mielessä täytyy pitää, että rokotesuoja ei ole koskaan sataprosenttinen, mutta rokotetulla kissalla infektio ja oireisto ovat yleensä selvästi rokottamattomia lievemmät. Muita keskeisiä suojaavia toimenpiteitä on uuden kissan karanteeni sekä emon ja pentujen pitäminen aina erillään muista kissoista ennen rokotuksia.

Hanne Lankinen

*Talvea muistellessa
GIC Marmatin Veronica,
NFO as 09 22*

Seija ja Heikki Suojakari toivat Suomeen norjalaisen metsäkissan ja olivat rodun ensimmäinen kasvattaja täällä. Esitimme heille muutamia kysymyksiä.

Toitte Suomeen ensimmäisen metsäkissan 30 vuotta sitten. Miten päädyitte juuri siihen kissaan ja millaista silloin oli etsiä ja hakea se oikea metsäkissa?

Näimme ensimmäiset metsäkissat Oslossa, NORAKin 35-vuotis juhlanäyttelyssä 24.-25.3.1973. Komeat kissat kiinnostivat vannoutunutta abessinialaisihmistä heti. Kielitaitoni ei kuitenkaan riittänyt keskusteluihin. Myöhemmillä Oslon vierailuillamme tyttäremme kummit, May ja Björn Stordahl, veivät meidät kylään Else ja Egil Nylundin luo. He asuivat omakotitalossa lähes vuoren rinteellä. Kissat tietenkin liikkuvat vapaina ulkona. Tapasimme kaksi ikimuistoista KISSAA, PANS' TRULSIN ja PAN'S TROYAN! Tähän päivään en ole hienompia norjalaisia nähnyt. Toki muitakin kissoja Elsellä ja Egilillä oli..ehkä en osannut arvostaa esim. mustavalkoista? FIFE hyväksyi rodun 1977. Maarianhaminan näyttelyssä 1978 tilasin Else Nylundilta hopeatabby tytön "ei valkoista". Tuolloin Norjasta sai myydä ulos vain vähintään 4.polven kissoja, jotka sikäläinen "rotukomitea" oli tarkistanut kelvollisiksi = expert hyväksyntä. Ostajia olisi ollut kaikkialla...aivan liian vähän noin pitkälle "jalostettuja" pentuja. Meidän onnemme oli tuttavuus jo valmiiksi PAN'S kasvattajien kanssa. Toki oli viisaampi ottaa se mitä tarjottiin, kuin odottaa esim. tiettyä väriä! Emme edes kuvaa olleet nähneet, kun Heikki lähti hakemaan Trudea...riitti, että kyseessä oli Trojan tytär!

Kerro teidän ensimmäisistä metsäkissoistanne ja siitä, miten ne eroavat tämän päivän metsäsisoihin nähden? Kerro myös näiden taustoilla olevista kissoista, koska monikaan nykypäivän kasvattaja ei tiedä näistä kissoista juurikaan? Koska teillä on paljon tietoa näistä alkupään kissoista, hyödyntävätkö uudet kasvattajat tietojanne kysymällä niistä?

Pan's Trude s.14.04.1979, rekisterikirjaltaan ruskeatabby, mutta tänään sen väri olisi goldentabby vihrein, ilmeikkäin silmin...niissä silmissä eli "tuli", jos rouva sille päälle äityi! Äärimmäisen jäntevä, nykyään olisi "aivan liian lyhyt". Kissa, joka

ei tarvinnut vauhtia kiivetessään puuhun...se vaan käveli ylös. Hän myös hyppäsi vauhdista vauhdissa uskomattomia matkoja. Liikkui erittäin keveästi, lähes tanssien! Afrodite av Aesene s.19.04.1982, Else Nylundin meille valitsema – Satukissan Egilille morsioiksi. Ruskeatiikeri valkoisella medaljongilla...jota sitten kyllä "kiitettävästi" periytti pennuilleen. Afrodite oli rungoltaan pitkä ja hyvin "raskas" (ei lihava) kissa, joka pysyi hyvin maanpinnalla. Luonteiltaan erilaiset. Trude oli "Lady", joka tiesi oman arvonsa, Ditte sellainen sopuisa aivan kaikkien ystävänä. Kumpiko tyyppi-rakenne olisi ollut oikea? Vanhat tarinat kertovat kissojen muinoin- Norjassa- kiipeileen puissa metsästäessään, jopa hyppien puusta toiseen? Trudelle se ei olisi ollut ongelma, ei myöskään Turden ja Pan's Toron pojalle Egilille. Ditte olisi pitänyt nostaa puuhun ja se olisi tullut kiireesti alas – jaloilleen toki! Näillä oli oikeat kantaisä trulsilaiset kypälät ja jalat, leveät rintakehät. Silloisia ja nykyisiä en voi verrata...viimeiset 10 vuotta enimmäikseen vain kuvissa olen ihmetellyt FIFeläisiä mettiä! Kysymyksen loppuosaan vastaus on : Ei, eikä tiedoistamme ole hyötyä modernille kasvattajille.

Suomeen tuotiin 1978 yksi metsäkissa ennen teitä, mutta sitä ei ehditty rekisteröidä koskaan Suomeen, muistatko kissan nimen?

Niin tuotiin! Enkä oikein tiedä miksi – komea kissa lemmikiksi varmaan? Mustasava (ns) RAMPEGUTT AV BAUNE. Vain 2.polven kissan, joten sillä ei ollut vientihyväksyntää, siis ei -ainakaan virallista – transferiakaan. Savu kissa, jonka "rekisterikirjassa" isäksi ilmoitetaan punatiikeri Fridde, emon ollessa kilpikonna Synnove av Baune...sillälailla! Ei unohdeta Synnoven vanhempiakaan, ovat niin yllättävät, ruskeatiikeri/valkoinen x savu...tulee kilpikonna? Mutta huom!

Tuolloin ei ollut minkäänlaista tietoa värien periytymisestä, kaikki oli OK! Tälle päivälle, minun mielestäni, hieno juttu! Koska se näyttää eritoten Ruotsissa erinäisten kasvattajien vilpillisen toiminnan. Suomessa saimme kunnolla ongelmia kun SVERAKin rotukirjaajaksi tuli Dagny Lindberg (Dickens)! Dagny kieltäytyi kirjoittamasta rekisterikirjoihin geneettisesti mahdottomia värejä. Silloin metsäkissat jaettiin neljään väriin: A ja Aw

= agouti + agouti valkoiset ja B ja Bw = nonagouti + nonagouti valkoiset. Hän kirjoitti siis vain nämä väreiksi. Suomessa sitten, saimme Ruotsista ostetut kissat "K" (RIEX) kirjoihin - "pitää olla oikeat värit"!

Kuinka laaja geneettinen kanta metsäsissoilla oli silloin kun te aloititte rodun parissa kasvatuksen ja kuinka helppoa tai vaikeaa oli löytää sopivia kasvatuskissoja?

Mielestäni Norjassa oli hieno geneettinen pohja! Siellä järjestettiin ympäri maan rekisteröintitilaisuuksia lehti-ilmoituksin ja tietenkin ennen näyttelyn alkua. Asiantuntija ryhmä – NORAKin nimeämät seitsemän henkilöä tarkistivat kokelaat. Ryhmään kuului kokeneita rodun kasvattajia sekä tuomareita. Hyväksytty kissa ja sen mahdolliset jälkeläiset olivat kyseisen asiantuntijaryhmän valvonnassa aina 4.polveen asti.

Kerran Trude teki friijuureisun Norjaan...tuloksetta – tai no? Else tuppasi Heikin mukaan mustavalkoisen kollilapsen Pan's Toton. "Tarvitsette tällaisen kuitenkin, koska ei pidä pitkään kasvatkaa agouti x agouti, se pilaa turkinlaadun. Väliin tulee käyttää mustaa tai mustavalkoista!. Eli siinä oli silloin Suomen kanta!

Teittekö paljon yhteistyötä muiden kasvattajien kanssa ja jos, niin minkälaista se oli?

Kasvatustahan oli alkuun vain Norjassa! Teille tietokone/kännykkä kansalle tiedoksi : EI OLLUT KUMPAAKAAN, ei edes faxeja...työpaikoilla kopiokone oli harvinaisuus!! Oli meillä yleensä sentään lankapuhelimit! Yhteydet hoidettiin "etanapostissa" kirjeillä! Mutta, kuitenkin keskikoulun käyneenä, syvästi ruotsia ja saksaa inhonneena, minulla oli laaja ulkolainen kirjeenvaihto! Kyselin Suomeen pentuja yms. Esim. hollantilainen VAN SARPSBORG kasvattaja Irene Jansen etsi minut käsiin, ja kirjoittelimme vuosikautia. Hän tuotti Hollantiin ensimmäisiä noskeja, MJAVOS SALICATH'in ja COLOSSEUMS DANIEL DRAUGEN'in. Myös Saksaan ensimmäise norjalaiset tuonut Marlene Vogt on tuttavani...jokunen Satukissa on hänelle muuttanutkin. Pidän kovasti vanhasta PAN'S TASSOPPista...eika PAN'S TINEL-Lakaan hassumpi ollut. Valkoisten kuurousongelmasta kävin kirjeenvaihtoa Jette-Eva Madsenin

kanssa. Vasta 1988 tuli mahdolliseksi tehdä ns. kirjaimellisesti yhteistyötä – ilman karanteenia – Eurooppaan! Uskomattoman suureksi avuksi, Norjassa, minulle oli rotuun todella perehtynyt Jack Bjønnes – joskin tutustui Jockiin manxiemme kautta. Pienen pieni ja hento jo iäkkäämpi nainen – alkujaan Kandan intiaani!! Jack tiesi luotettavat kasvattajat...varoitti kahdesta. Paras olisi ollut Edel Runås...valitettavasti Edel sairastui syöpään...enkä saanut häneltä enää pentua. Viimiseinä elinvuosinaan Jack oli aivan järkyttynyt rakastamansa metsäkissan kehityssuunnasta.

Toitte metsäsissoja ulkomailta myös näiden ensimmäisten jälkeen, mistä ja mitä?

Kari Gjervan, Trondheimistä, kirjoitti ja tarjosi mustaa uros-pentua. Tiedossa oli näyttelymatka sinne. Minnan kanssa kävimme katsomassa pentua. Musta todella, mutta niin pieni ja surkea? Eikö niin Minna...kyllä se tuli säälistä ja "pelastus" tarkoituksella varattua!? Siispä kesäkuussa hain Tamperelta kotiin GJERVFJELLET NERON. Omalla tavallaan aivan hyvä kissa...naama nyt oli sitä pohjoisen Norjan mallia! Turkki ja kroppa jopa hienot! Herrasta kasvoi myös Egilämme isompi!

Seuraavaksi aloin etsiä oikeaa trulsilaista poikaa...vuonna 1991 ne olivat lähes sukupuutossa! Li-sävaatimuskin oli, kaksi norjalaista kasvattajaa ja yksi sikäläinen siitosuros eivät saaneet esiintyä uuden poikamme rekisterikirjassa! Saksalaisten NFO tuttuja kautta tutustuin Marina Philipps'iin. Kuvien perusteella + rekisterikirja ihastuin ASA AV GERDSEDEBORG'iin – kotoisesti "Lissy". Marina vei Lissyn tapaamaan Pan's Tassoppia! Sen hienompaa rekisterikirjaa en voinut uneksiakaan! Syyskuussa 1992 kävin hakemassa mustavalkoisen MERLINS DONAR'in. Sydämeni kuitenkin vei lumoava MERLIN CANDIDA, myös mustavalkoa...pitkästä aikaa NORJALAINEN metsäkissa! Vaan oli isännän kissa! Ei myytävänä! - Mutta juuri ennen marraskuun näyttelyä Marina soitti, otatko vielä Candidan, se tulisi huomisolta Seutulaa? Ja niinhän neiti myös tuli! Kuinkas ollakaan, tutustuessanin kissanin rekisterikirjaan...isän äidin linjalla komeilivat molemmat ei-toivotut kasvattajat! Koskaan en joutunut hankintaani katumaan! Syys-

kussa 2008 meille saapui Saksasta ruskeatabby tyttö Willow, toinen vanhemmista Satukissa...toinenkin vain vanhaa norjalaista verta.

Rotu on muuttunut todella paljon matkan varrella, kuinka pian se alkoi muuttua sen jälkeen kun itse aloititte? Mitkä olivat hyvät ja mitkä huonot puolet?

Suurin muutos alkoi oikeastaan 1988 rajojen auettua Eurooppaan. Mitään hyvää en ole huomannut, huonoa vain!

Kuinka laajaa yhteistyötä oli Suomessa ja millaista yhteistyötä mahdollisesti tehtiin?

Rotuhan oli pieni! Kaikki tunsivat toisensa...oli pakko toimia yhdessä – samaan hiileen puhaltuen!

Metsäsissoilla oli alussa noviisi-luokka avoimena kaikissa FIFe-maissa, mitä hyötyä tai haittaa siitä oli ja mitä mieltä olet suomalaisista noviisitaustoista? Olistko ollut valmis avaamaan tuon luokan jossain vaiheessa uudestaan ja miksi tai miksi ei?

Tuo väite ei todellakaan pidä paikkaansa! Carl-Fredrik Nordome tuli FIFe'n yleiskokouksesta 1977 ja toi samalla FIFe'n hyväksynnän Norjan omalle kansalliskissalle – norjalaiselle metsäkissalle! FIFe hyväksyi rodun valokuvien perusteella, suurelta osin juuri Pan's Truls'in. Päätös oli . ROTU TULEE SÄILYTTÄÄ SELLAISENA, KUN SE FIFe'n KOKOUKSELLE TUOLLOIN ESITELTIIN. VAIN NORJASSA SYNTYNEET JA NIIDEN JÄLKELÄISET REKISTERÖIDÄÄN NORJALAIKSI METSÄKISSOIKSI. Tällainen päätös löytyy yleiskokouksen 1977 pöytäkirjasta.

Koska norjalaiset halusivat taa-ta rotunsa tason säilymisen, he edellyttivät tuon 4.polven taustan! Eivät sitten pystyneet vastaamaan kysyntään. Oletettavasti tanskalaiset – vai saksalaiset keksivät; ei ole kielletty noviisiluokkaa! Unohdetaan "Norjassa syntyminen". Rabies-ajan takaa ei tieto kulkenut äkkiä Norjaan! Freddy Nordonekin sairastui ja kuoli. Eikä norjalaisista löytynyt minkäänlaista auktoriteettia FIFelle. Tunsin hyvin Freddyn ja hänen vaimonsa Helenin, olihan ensimmäinen tuontikissamme heidän kasvattinsa, riistanvärinen abessinialainen Deebach el Badari.

Ruotsalaiset huomasivat tilanteen, kiljuen ja parkuen mukaan:

"meidän noviisimme ovat niin paljon hienompia kuin nuo norjalaiset!" - Olen seurannut ruotsalaisessa isossa näyttelyssä noviisin muuttamista rotukissaksi" Assari kantoi jonkinlaisen punaisen kollin tuomarille – tämä tutki pitkään kissaa, yritti vilkuilla olisiko joku muu tuomari vapaana...lopulta kissa lähti ex-paperin kera seuraavalle tuomarille. Se olikin Carl Kristian Gulset!! "Buster" ei huolinut kolliä edes pöydälleen! Kolmas tuomari katseli hetken – ei kelvannut! Mutta olipa kiltti vanhahko tuomaritöti nro 4! Hän vain halaili kissaa, ja allekirjoitti hyväksynnän. Pöydältä lähti onnelliselle omistajalle hieno punainen norjalainen metsäkissa...ehkä valan siitosuros!? Koska noviisiluokka oli auki Ruotsissa...tuolloin jo Norjassakin kaksi tuomaria arvosteli noviisit. Poissa oli rotuneuvosto ja vientirajoitukset. Me suomalaiset kysimme Norjasta luvan ja neuvot noviisiluokalle. Ainoana maana meillä oli lupa!

Miettikääpä mitä Euroopan persialaistuomarit tuolloin tiesivät metsäkissasta? Ja millaiset edellytykset siellä edes oli olla luonnon valikoidun kautta kehittyneitä kissoja? Siispä rekisteröitiin vain ja ainoastaan roturisteytyksiä (persialaisella-kin oli tuolloin vielä "nenäkin")! Vain Pohjoismaissa oli edellytykset aidolle puolipitkäkarvalle = muinaisille "angorakissoille", jotka tunnettiin sotien jälkeisessä Suomessakin. Siispä meillä olisi ollut enemmänkin hyviä noviiseja rekisteröitäviksi! Valitettavasti vaan eivät tuomarimme (suomalaiset) ymmärtäneet tehdä oikeita valintoja!

Sitäpaitsi olette kovin sinisilmäisiä jos uskotte, että ainoastaan Ruotsissa tai Norjassa ei edelleen rekisteröitäisi "sopivia" kissoja omiin pentueisiin...esim. Javaneesitaustalla!! Näin tekevät, mutta tuntevat nyt väri-genetiikan. Noviisiluokka ei nykyään hyödyttäisi mitään.

Rotuna metsäkissaa on alunperin lähdetty kehittämään juurikin noviisitaustaisilla kissoilla, oletko itse nähnyt näistä kissoista yhtään ja minkälaista tietoa sinulla on niistä?

Oikeastaan olen nähnyt valmiita metsäsissoja, jotka luonto on kehittänyt NORJALAISEKSI METSÄKISSAKSI. 1977 ei pyydetty ihmistä "auttamaan" kehityksessä! Meillä on tallessa suurin osa vanhoista norjalaisistakin kissa-alan

Kattens namn			Registreringsnr	
Fjordkattens Isobel			Sverak 50002	
Kön	Födelsedatum	Ras	Färg	
Hona	1984-02-02	Norsk skogkatt	m 09 23	
Uppfödare			Bruntigré-vit	13 NF Aw
Barbro Nyberg, Molkomsbacken 28, 2 tr, 123 47 FARSTA 08 - 64 35 99				

STAMTAVLA

Far	Int Ch Jakobellas Fabian NRR K 50562	Int Ch Colosseums Anton Prikken NRR K 50146 MUSTA/VALKEA BW m 09 13 NF	Pans Silver NRR K 50027 MUSTA/VALKEA m 09 13 NF Josefine NRR K 50075 SIN./VALKEA a 09 13 NF
Ch	Saracina's Dino Sverak 40106 K	Jakobellas Pillerill NRR K 50269 RUSKEATIKER 13 NFA	Pjotr av Karibo NRR K 50105 SIN/PEATIKER 13 NFA Kitty NRR K 50131 SIN/IKER/VALK 13 NFAw
Mor	Ch Solhuset's Elin Sverak 36046	Pans Sylvester m 09 Sverak 30600 K (gt: aa Ii Ss) Svart-vit 13 NF BW Ch Pans Tuppen m 09 23 Sverak 24836 K (gt: Aa Ii Ss) Brun- tigré-vit 13 NF Aw	Int Pr Pans Tonny NRR 60014 RUSKEATABAY m 22 13 NFA Pans Toa NRR K 50290 RUSKEATIKER/VALK m 09 23 13 NFAw Bjønnsens Basse NRR EXP 91 m 09 13 NF bw Int Pr Pans Troya NRR K 50071 RUSKEATIKER m 23 13 NFA
Fjordkattens Laiza Sverak 40324	Enebackens Cicero Sverak 36066 K	Int Ch Skrängegårdens Apollon Sverak 26346 K m 23 RUSKEATIKER 13 NFA Mjavos Sarda m 22 Sverak 24898 K RUSKEATABAY 13 NFA	Pans Todd Sverak 24837 K m 09 23 RUSKEATIKER/VALK 13 NFAw Mjavos Saka Hari Sverak 26307 K RUSKEATIKER m 23 13 NFA Pans Tussen NRR K 50093 m 09 23 RUSKEATIKER/VALK 13 NFAw Mjavos Sara NRR K 50112 m 09 22 RUSKEATABAY/VALK 13 NFAw
m 09 Svart-vit 13 NF BW	Mjavo Sbrit Fluxdatter Sverak 34564 K	Int Ch Pans Töffen m 09 23 NRR K 50197 RUSKEATIKER/VALK 13 NFA Mjavo Flux m 23 NRR K 50286 RUSKEATIKER 13 NFA	Pans Silver NRR K 50027 MUSTA/VALKEA m 09 13 NFBw Elin von Plysch NRR K 50101 m 09 23 RUSKEATIKER/VALK 13 NFAw Pans Thomas NRR K 50094 m 09 23 RUSKEATIKER/VALK 13 NFAw Mjavo Sayo Nara NRR K 50163 MUSTA m 13 NFB

Agare
Karin Bohlin/Henry Grannas
Hampden & Odonstigen 2D
145 67 Norrborg 79200, MORA

tel. 0250-18149

Bromma 1984-03-17
Sveriges Kattklubbers Riksförbu
SVERAK
Dagmar Lindberg
Stambokförare

Kattens namn Enebackens Cicero			Registreringsnr 36066 K
Kön Hane	Födelsedatum 15.6.1901	Ras Norsk Skogkatt	Färg 13NF smoke m1
Uppfödare Stina Eneback, Hans Jonassv.39, 237 00 BJÄRRED Tel.046/292852			

STAMTAVLA

För	Pan's Toddy Sverak 24837 K 13NF	Björnåsens Basse NRR.Exp.91 13NF svart/vit m09	Pan's Toma NRR.Exp.38 svart/vit m09 13NF
		Pan's Troya NRR.Exp.71 (d. golden) 13NF bruntigre m23	Pan's Silvana NRR.Exp.68 svart/vit m09 13NF
		Pan's Tussen NRR.Exp.93 m0923 13NF bruntigre/vit	Pan's Silver NRR.Exp.27 svart/vit m0923 13NF
	Mjavos Saka Hari Sverak 26307 K 13NF	Mjavos Sandra NRR.Exp.90 NRR.K.50098 13NF bruntabby m22	Pan's Tingeling NRR.Exp.28 silvertigre/vit ON KALLG RUSCH 13NF
			Pjeviks Forest Nisse NRR.Exp.22 m0923 bruntigre/vit 13NF
			Pan's Trulte NRR.Exp.21 svart/vit m09 13NF
Skängegårdens Apollon Sverak 26346 K 13NF m23 bruntigre	bruntigre/vit m0923		ej reg.
Mor	Pan's Tussen NRR.K.50093 13NF	Pjeviks Forest Nisse NRR.K.50020 13NF m0923 bruntigre/vit	Pan's Truls NRR.K.50020 m0923 13NF bruntigre/vit
		Pan's Trulte NRR.K.50021 13NF svart/vit m09	Pippa Skogpus NRR.K.50018 m0922 13NF bruntabby/vit
		Sigurd NRR.K.50062 13NF svart/vit m09	Peter Pan m09 ej reg. svart/vit
	Mjavos Sara NRR.K.50112 13NF	Saga NRR.K.50097 13NF bruntabby/vit m0922	Musse ej reg. blåskp/vit
			ej reg.
			ej reg.
Mjavos Sarda Sverak 24898 K NRR.K.50189 13NF m22 bruntabby	tigre/vit m0923		ej reg.

Röster BODIL ALM	Fotokopians Sverensstämmeles med originalet Intygas:
<i>Hauanne Bengtsson</i>	
<i>Bygatan 67 25590 H.B.G.</i>	

Järfälla 24.8.1981
Sveriges Raskattklubbers Riksförb
SVERAK
Märtha Nyberg
Stamboksekreter

18.7.1993 Merlin's Candida NFO n 09 syntynyt 11.7.1991 kasvattaja: Marina Philippa

Satukissan Erik NFO n 09 22 s.17.6.1981. Trudin ja Toron 1.pentueen ainut n 09 22. Kaikilla tuon yhdistelmän n 09 22 jälkeläisillä oli huomattavasti pidempi turkki, eritoten kauluri, kuin ilman valkoista lapsosilla _ n 22! Syytä ei Else Nylundkaan osannut sanoa? Kuva 1986, omistaja Arja ja Lauri Ryökö

11.5.1991 EC Satukissan Fanni NFO f 22 syntynyt 10.11.1988 (IC Satukissan Egil x CH Sanddrop's Susan) Susan oli myös paljon käytetyn norjalaisen siitosuros Niros Dunder'in emo.

14.10.1990 Satukissan Jasper NFO n 22 s.7.11.1989 (GIC Satukissan Ässä x Satukissan Öydis)

Satukissan Kristian 15.10.1993 NFO n 22 syntynyt 3.2.1993. Vanhemmat GIC Satukissan Zeus NFO d 22 x EC Katjushkan Bonny NFO n 09 ss kuva+omistaja Gundula Steinbrenner (Saksa)

5.6.1987 Kuvassa juuri Suomeen tuote Gjervfjellet Nero s.18.3.1987 ja Satukissan Årrvar s.8.3.1987 – koko ero oli mahtava, mutta Nero kasvoi ja vahvistui nopeasti komeaksi kolliksi!

8.9.1983 oikealla IC Pan's Trude DM NFO n 22 (14.4.1979-2.12.1995) , vasemmalla EC Afrodite av Aesene DM NFO n 09 23 (9.4.1982 – 13.6.1996)

14.4.1991 IC Pans Trude 12 vuotiaana

lehdistä. Voin aina palauttaa niiden avulla mieleeni tarpeellisia asioita...kissojakin!

Kuinka monta metsäkissapentuetta olette kaikenkaikkiaan kasvattaneet, ja milloin syntyi ensimmäinen Satukissan pentue? Mistä kasvattajanimenne tulee?

Mielestäni NFO-pentueita olisi 65 tai 66 kpl.

17.6.1981 PAN'S TORO X PAN'S TRUDE

Ensimmäinen "pentumme" on 1974 syntynyt tytär SATU, siitä tulee Satukissan.

Minkä ikäiseksi teidän vanhin kissanne on elänyt, että kasvattinne? Vieläkö teillä on metsäkissoja kotona ja kasvatatko vielä?

Reilusti päälle 20 vuotta eleli kotikissa – ulkoa, kantavana, hirveistä pakkasista pelastettu Minny...aprilipäivän aamuna 1981 meitä odotti iloinen yllätys = 4 kpl mustavalkoisia kissavauvoja...lähes villi emo! Myös abyrkasvattimme Vilgot täytti 20 vuotta. Metsäsissoilla vanhin eli 18 v. Kasvateistamme Satukissan Rudolf x Satukissan Lenan poika Satukissan Ålder eli 8.3.1987-10.3.2007, eli 20 vuotta. 26. tammi-kuuta sain yllätys-mailin! Satukissan Hopea Befana täytti 8.12.2009 22 vuotta ja voi edelleen ihan hyvin.

Onhan meillä vielä metiksiäkin – nykyisistä vanhin täyttää kohta 12 vuotta- Willow neidin hankin kasvatustamielessä. Sen kaikki linjat polveutuvat – rekisterikirjan mukaan – vanhoista norjalaisista kantaisista. Suomessa ei kuitenkaan ole meille kolia...enkä taida viitsiä laittaa tyttöä Ruotsiin vientikuntoon. Meidän yhdistyksessämme olisi varsinkin yksi kolli, jota olin ajatellutkin? Mutta, luulen nyt, että ilmojen lämmentyessä Willow steriloidaan. Kasvatan mieluummin abessinialaisia, jos kasvatan.

Rotuna metsäkissaa on pidetty suhteellisen terveenä, millaisia ongelmia teillä on esiintynyt matkan varrella? Miten metsäkissojen terveys on mielestäsi muuttunut matkan varrella ja miksi?

Alkuperäinen norjalainen oli terve...pakkokin olla! Luonto karasi heikot ja sairast pois! Maailmalle ei olisi pitänyt myydä Norjastakaan suoraan esim 2.polven(noviisien jälkeläisten pentuja) kissoja. Nykyiset kissamme ovat todellisuudessa melkoinen rotujen sekamelska. Siispä perinnöllisiä sairauksia tulee suun-

nasta jos toisesta. Toki omatkin, rodun sisäiset, sairausmutaatiot ovat aina mahdollisia. Onneksi apuun tulee geeniteknikka, jolla saatte testattua jatkoon mahdollisimman tervettä kantaa.

Meillä ei vaikuttanut olevan mitään perinnöllisiä ongelmia? Koska käytimme samoja linjoja siltikin paljon, useaan sukupolveen, tautien olisi pitänyt jo näkyä? Parhaani mukaan pidän myöskin yhteyksiä kasvatteluihini! Tiedän mitä tarkoittaa preinnöllinen sairaus, olenhan vuodesta 1980 selvittelyt taustoja abessinialaisten perinnölliselle verkkokalvorappeumalle PRALLE! Joka ainut NFO-kissamme on myös PRA tutkittu...ja terve! Metsäsissoille syyllisten esivanhempien etsintä olisikin tukalampi juttu- sillä näitä "Rampegutteja" löytyy aivan liikaa, eli rekisterikirja on mitä on!

Mainitse mieleisiäsi kasvatteja ja miksi?

Minä kyllä tykkään IHAN KAIKISTA "lapsistani"! Olen toki pohtinut oikein tosissani tuota kysymystä, jos mainitsen jonkun – en osaa valita kenet? Listasta taas tulisi aivan liian pitkä – en edes ole nähnyt aikuisina kuin murto-osan. Listan kanssa tekisin väärin niille, jotka jäisivät ulkopuolelle!

Mitkä toisten kasvattavat kissat ova säväyttäneet, meillä ja maailmalla ja miksi?

Aikaisemmin olen jo tekstissani maininnut tärkeimpiä!

Ehkäpä aluksi kaksi ikuisesti mielessäni pysyvää tapausta: Vanhempi, olimme bussimatalla Trondheimin näyttelyssä, mm. Minna ja Rudi, minulla manx Nöpöstiina, näyttelleasettajana jopa Toini Tikkanen. Olin tulossa hallin toisesta päästä, kai Minnan ja Rudin luota – en katsellut häkeissään olevia kissoja! "Hetkinen mikä SE oli!?" Palasin katsomaan mitä silmäkulmani oli rekisteröinyt? Kulmahyllylään loikoi abymaisen ylväästi kissa; pitkäkarvainen ticking...ei ole ole somali noilla kaulanauhoilla? Ei auttanut, kuin kipaista hakemaan luettelo: "RAGGEN...sortticking norsk-skogkatt"! Minulle oli/on erittäin tuttu kotikissan ja abessinialaisen yhdistelmän tulos! Tämä Raggen oli ilmiselvä somalikissan harha-askel. Hain Toininkin kummajaista katsomaan. - Tuolloin norjalaisetkin rekisteröivät kissat vain kahden tuomarin voimin, ja siinä hyllyköllä loikoili

tulosta! Surullisinta oli, että sama Raggenin perhe omisti myös kerrassaan mahtavan NAPOLEON VON TERP'in. Norjalaiset käyttivät innolla Raggenia siitokseen. Kysyin joskus, että miksi ihmeessä. "Sillä on niin jännittävä väri, ja Napoleon on lähes 2x niin kallis kuin Raggen!"

Ja se toinen – anteeksi vaan! Olimme selvinneet Viipurin näyttelyyn ja kissatkin, huolella nippusitein kootuissa häkeissään. Ehdin istumaan, huomioni kiintyi lähimässä häkissään liikkuvaan kissaan. Ei hassumpi tuumailin mielessäni! Ääneen:" Kenellä Suomessa mahtaa olla noin tosi hieno javaneesi?" Vieressäni Kosken Mari...vilkaisti minua...ja ilmoitti:" Se on kyllä metsäkissa...ja tuomaritkin ovat siitä kovasti pitäneet!"- Tästä on yli 10-vuotta, en enää silloinkaan tunnistanut huipulla olevaa metsäkissaa!

En yleensä arvioi kissaa näyttelyssä, kotonaan omia touhujaan tekevästä kissasta näkee millainen se ihan oikeasti on! Komeita olivat Jetten vanhin Gustav – yllättäen pidin kovasti myös valkoisesta Avedinesta! Norjassa Pan's kissojen lisäksi upeita löytyi Colosseum kissalasta, Sven Erik Nordbyn E.T ja Grotterodin Timotei. Suomessa muistan aina Puron Annen touhukaani Pilatuksen - Meillä kotona eleli myös näyttävä EC Katjushan Bonny. Tänäpäin kauden norskimme on ehdottomasti Candidan tyttären tytär hopeatabby, vihreät silmät (leiskuvat) omaava Marmatin Cleopatra! Nimi tällä kissalla kuvaa kantajaansa!

Mitkä ovat mielestäsi ne tärkeimmät asiat, jotka tekevät metsäkissasta metsäkissan ja mitkä taas ovat suurimmat virheet?

Kissa, joko on metsäkissa, tai sitten jotain muuta! Ei tavallinen ihminen jaa kissaa osiksi kuten tuomari! Minä vain tiedän alitajuisesti milloin edessäni LIIKKUU metsäkissa, vaikeko vain kissa! Huomioikaa nyt jälleen, minun metsäkissani ei ole teidän lukijoiden tuntema tämän 2010 vuosikymmenen rotu!

Millaiset näyttelyt olivat alussa metsäkissojen osalta, meillä ja muualla, ja miten suuri vaikutus tuomareilla on mielestäsi ollut rodun kehityksessä?

Kun metsäkissat tulivat serttioikeuksien 1978 näyttelyihin, oli olemassa vain kaksi kategoriata! Pitkäkarvaiset = persialaiset + aniharvoin joku pyhä birma, lyhytkarvaiset = kaikki LK-

rodot + siamilaiset! Vain norjalaisilla tuomareilla oli käsitys uudesta rodusta...muille täyttää "hebreaa"! Jos siis norjalainen tuomari arvosteli kansalliskissaansa...niin norskit päihittivät persialaiset. Osa muustakin tuomarikunnasta luotti norjalaisten kollegoidensa tietämykseen...siis hienosti meni!! Persialaiskansa kihisi raivosta; "sekarotuiset navetakissat, joita meilläkin maalla olisi pilvin pimein!" - Suomessa elettiin vielä SUROK'in rotujaoston aikaa. Ainoa pitkäkarvoille, oli Persialaisjaosto – erityisesti Afroditella näkyvä olevan "SUROK-Persialaisjaoston ruusuke jaoston parhaalle kissalle" - no muuttui se sitten niin että "kissalle" tilalle tuli "persialaiselle". Jos silloisesta näyttelytoiminnasta kertoisin...jutusta tuli aivan liian pitkä. Kaikki nyt vaan meni aivan toisin kuin tänään! Tuomareiden vaikutus...kasvattajat uomareilla oli aluksi valtaa....harmi, että kaikki vetivät omaan suuntaansa!

Heikki toimi ensimmäisenä puheenjohtajana yhdistyksessämme silloin kun se perustettiin 20 vuotta sitten. Millaista yhdistystoiminta oli silloin ja miten se eroaa nykypäivän toimintaan verrattuna?

Meillähän toimi yhdistyksen edeltäjänä SUROK'in metsäkissajaosto! Se oli todella mukavaa aikaa – kesätapahtumineen, pikkujouluineen, sekä tietysti erikoisnäyttelyt. SUROK kuitenkin rupesi pj Kalevi Kapasen aikaan holhoamaan aivan liikaa jaoston toimintoja. Kaikki jaostot taisivatkin itsenäistyä. SUROK'illa oli myös ns.piiirejä ympäri Suomen...niistä osa ryhdistäytyivät omiksi SRK:n alaisiksi kissayhdistyksiksi. Aluksi 1960 oli Helsingin rotukissayhdistys. Se muuttui joskus Suomen rotukissayhdistyksen (SUROK). 1975 sisäiset riidat pakottivat perustamaan liiton = SRK, sen alaisuuteen tuli aluksi vain SUROK, TUROK, PIROK ja ERY-SYD.

Metsäkissa yhdistys toimi alkuun kuten jaosto...saimme kuitenkin kiukukuisen opposition noviisien hyväksynnän myötä. Muutenkin...kun pentuja alkoi siunaantua vähän niinkuin "liikaa", alkoi tässäkin yhdistyksessä ilmetä ongelmia. Malliin "se sanoi sitä ja tämä tätä" - tosiasiaa aivan normaalia kasvavissa yhdistyksissä, joiden jäsenistöllä on kilpailuasetelmat toisiinsa nähden"! - Kaiken kaikkiaan on meillä ihan positiivinen

muistikiva vanhoilta ajoilta!

Nykypäivästä en todellakaan tiedä mitään, koska meidän annettiin vuosia sitten ymmärtää, että emme ole tervetulleita edes kokouksiin saati sitten toimimaan jossain tehtävässä.

Miten kasvatustoitominta on mielestäsi muuttunut vuosien varrella?

Meidän kohdallamme vain minun yhdistykseni on muuttunut! Kasvatan World Cat Federation (WCF) alaisessa ruotsalaisessa Sveriges nya raskattföreningens (SNRF). Meillä ei ole hyväksytty näitä uusia IV kategoriasta polveutuvia ns. "uusia värejä", olen tosi iloinen asiasta.

Se mitä kuulen Suomessa eri rotujen kummallisista – itsekkäistä – kasvatusrajoituksista kasvateilleen..no sehän on heidän asiansa, joskaan seuraukset eivät ole hyviä. Pentujen ylituotanto teettää kaikenlaista. Vauvakissojen leikkauttamiset luultavasti vielä tulevat katumaan...ei tietenkään satuta tyytyväistä kasvattajaa, jolle tulee taas uusi sijoituspaikka pennulle!

Mitä tämä on harrastuksena teille antanut ja mitkä ovat olleet ne mieleenpainuvimmat asiat. Millaisia terveisiä haluaisitte sanoa tämän päivän kasvattajille?

Harrastus joka alkoi 31.12.1971 syntyneen abessinialaisen Kannel Simonin myötä on pian 40-vuoden virstanpylväällä. Joten päättymässä ikääntymisen myötä....saanhan kuluvana vuonna täyteen myös 45 vuotta työuraa samassa työpaikassa....sitäkin on kai syytä lähivuosina lopetella?

Hienointa ovat todelliset ystävät ympäri Eurooppaa ja jokunen Suomessakin...jouluisten tervehdysten määrä ylittää 150 kpl!! Hyötyäkin on ollut...kukaan ei voi "myydä minua" saksan, ruotsin eikä norjankaan kielillä...tiukan paikan tullen selviän tanskalaisesta ja hollantilaisestakin tekstistä.

Aivan fantastisia muistoja on myös monista- lukemattomista kisanäyttelymatkoista, seuramatkoista! Laivalla, bussilla joja tilauslennoin, ensin Pohjoismaissa ja 1988 alkaen Tanskassa, Puolassa (kanahäkit, joissa kissa ei sopinut seisomaan!), Venäjällä jne. Se oli upeaa aikaa se!

Kuitenkin, olisimme olleet viisaampia jos olisimme tyytyneet vain neljännesvuosisataan tämän

harrastuksen piirissä! Kun kahden sertin viikonloput tulivat...meni hauskuus...tuli ainainen kiire ja äkäiset ihmiset!

Teille uusille on vaikea keksiä mitään sanottavaa, koska en tunne ketään, enkä oikeastaan tiedäkään mistään enää mitään! Eli toivotan kaikille parasta mahdollista tulevaisuutta!

Satukissan/ Seija Suojakari

Terveellistä kissan ruokaa – osa 1

Kissan pidon ikuisuuskysymys on: miten ruokin kissaani oikein ja terveellisesti. Teollisuus valmistaa joka rodulle erilaisia ruokia, ja joka elämäntilanteeseen löytyy ”sopiva”, tietenkin ”erilainen” ruoka. On omat valmisruuat sisäkissalle, allergiselle kissalle, rotukissalle, karvapallojen ehkäisyyn jne. Löydänpö valmisruokien viidakosta kissalleni sen Oikean? Eräät kissanomistajat taas kertovat valmisruokien sisältävän epäterveellisiä, jopa vahingollisia ainesosia ja kemikaaleja ja vannovat itse valmistetun raakaruuan nimiin. On niin monta mielipidettä kuin kissanomistajaa/-kasvattajaakin. Samalla kissojen ruokintaperäiset sairaudet ovat räjähdysmäisesti lisääntyneet: löytyy sokeritautia, allergiaa, kroonisia ihon ja suoliston sairauksia, ja mikä pahinta: munuaisvika on yleisin kissojen kuoleman syy (jos ei onnettomuuksia ja virustauteja oteta lukuun) ja tämä usein jo nuorella iällä: n. 10-vuotiaana, kun taas hyvin hoidettu ja asianmukaisella terveellillä ravinnolla ruokittu kissa elää 17-19 vuotiaaksi...

Mielipiteet ja mainokset eivät auta meitä kissan terveellisen ruuan ja ruokintatavan valinnassa eteenpäin. Niitä ei kannata edes kuunnella, jottei mene lopullisesti ymmälle. Me tarvitsemme faktatietoa kissan ruokinnasta – vain silloin osaamme ruokkia kissamme oikein ja turvata sille pitkän ja terveen elämän ilman väärästä ruokinnasta johtuvia sairauksia.

Kissa ja hiiri

Kun otamme kissan lemmikiksi, emme yleensä tule ajatelleeksi, että kotiimme muuttaa pieni ”ravintoespecialisti”. Kissat ovat kautta aikojen käyttäneet vain ja ainoastaan pieniä saaliseläimiä ravinnokseen. Hiiriä ja rottia on koko kissan historian aikana aina ollut runsaasti saatavilla: siksi sen ei ole tarvinnut kehittää kykyä käyttää kasvien ravinteita hyväkseen kuten koiralle on käynyt. Kissan ruuansulatuselimistö ei ole muuttunut kesyntyneen myötä, eikä myöskään jalostus ole vaikuttanut siihen. Kotikissamme, olipa rotu sitten mikä tahansa, on yhä ihka-aito faunivoori: saaliseläinten syöjä; lihansyöjä. Kissan ruuansulatuselimistö on erikoistunut pienten saaliseläinten (hiirten ja lintujen) hyväksikäyttöön. Kissan hampaat ovat raateluhampaat – niissä ei ole purupintoja, joita tarvitaan kasviravinnon

hienontamiseen. Kissan suoli on vielä paljon lyhyempi kuin koiran suoli (joka puolestaan on vain noin puolet ihmisen suolen pituudesta), joten kasviravinto ei viivy siellä tarpeeksi kauan, jotta se ehtisi sulata ja antaa ravinteita kissan elimistöön. Silti kissa ei pelkällä lihalla tule toimeen: hiiren sisäelimet (etenkin sydän ja maksa) sisältävät tärkeitä aminosäitä (proteiinia), rasvahappoja ja vitamiineja. Aivoista kissa taas saa tärkeitä Omega 3 rasvahappoja. Saaliseläimen luiden ja veren mukana kissa syö kivennäisaineita. Hiiren vatsassa on myös jo valmiiksi entsyymikäsiteltyjä esi-sulanneita kasvien osia.

Kaikki nämä ravintoaineet kissa saa hiirestä oikeassa määrässä ja koostumuksessa. Eikä hiiriä muuten ole erikseen pennuille tai erityisiä ”vähäproteiinisia ja vähärasvaisia” hiiriä seniorikissoja varten. En ole vielä myöskään kuullut hiirestä, jossa on erityinen karvapalloja ehkäisevä koostumus... Tai erityisestä hiirestä, joka on parhaiten sopiva juuri Maine coon -rotuisille kissoille?!

Mutta mitä teemme, jos ja kun kissoillamme ei ole mahdollisuutta ravita itseään hiirillä? Onko kissalla silloin mahdollisuuttakaan elää terveesti? Kyllä on, mutta sen eteen on nähtävä vähän vaivaa: meidän kissojen omistajien tulisi perehtyä kissan ravintotarpeisiin, sillä jos alamme ruokkia kissaa omien näkemystemme mukaan, ilman vankkaa asiantietoa kissan oikeasta ravinnosta, tulemme automaattisesti tekemään virheitä. Me ihmiset olemme ”kaikkiruokaisia”. Se tarkoittaa sitä, että me olemme ravitsemuksellisesti aivan eri eläintyyppi kuin saalistaja: kissa. Meille ihmisille ei ole olemassa yhtä ainoaa täydellistä ”ruokapakettia”, vaan meidän pitää yhdistellä eri ruokatarvikkeita ja vaihdella niitä monipuolisesti, jotta saisimme kaikki

tarvitsemamme ravintoaineet. Kissa taas pysyy terveenä ainoastaan ”yksitoikkoisella” ravinnolla, mikä muistuttaa mahdollisimman tarkasti sen luonnollista täydellistä ”ruokapakettia”: hiirtä.

Jos valmisruoka tai kotiruoka muistuttaa hiiren koostumusta, se on juuri se oikea ja terveellinen ravinto KAIKILLE kissoille rotuun tai ikään katsomatta!

Siksi meidän kissanomistajien tehtävänä on joko tehdä ”hiirimäistä” ruokaa lemmikillemme tai valita valmisruoka, joka vastaa mahdollisimman paljon hiiren ravintoainekoostumusta. Jotta pystyisimme tähän, meidän on tärkeää tietää, mistä ”rakennusaineista” hiiri koostuu ja mikä niiden vaikutus kissan elimistöön on.

Hiiri on pieni energiapaketti

Energia on ravinto-opin keskeinen käsite. Kissa syö ensi sijaisesta tyydyttääkseen energian tarpeensa. Aikuinen kissa tarvitsee aktiivisuudesta riippuen 60-70 kcal per KG elopainoa päivässä. Pentujen energiatarve on 2-5 kk iässä 250 kcal, 5-7 kk iässä 130 kcal ja 7-12 kk iässä 100 kcal per KG elopainoa. Kantavien emojen energiatarve on 1.5 kertaa ja imettävän jopa 2-3.5 kertaa normaalin kissan tarvitsema kalorimäärä.

Ruuan sulavuus ja energiapiitoisuus määrää kuinka paljon kissa pystyy ruuan bruttoenergiasta käyttämään hyväkseen. Kuinka korkealaatuista ruoka on voi toisaalta nähdä suositeltavan ruokamäärän perusteella ja toisaalta kuinka suuri ulosteen määrä on. Joidenkin purkkiruokien suositeltu ruokintamäärä neljä kiloa painavalle aikuiselle kissalle on 400g. Eli kissan tulisi syödä 10% elopainostaan... Tämän mukaan 50kg painavan ihmisen tulisi syödä 5 kg päivässä!! Tällaisen

ruuan sulavuus on erittäin huonoa – suuri osa poistuu elimistöstä kuona-aineena, mikä rasittaa kissan ruuansulatuselimistöä ja munuaisia ja tekee kissasta väsyneen, koska sen koko energia kuluu valtavan ruokamäärän sulatteluun. Korkealaatuisesta ruuasta 4 kg painava kissa tarvitsee vastaavasti n. 150-160g. Tämä tarkoittaa, että kissan elimistö pystyy käyttämän ravinnon yli 90% hyväkseen, mikä taas merkitsee: vähemmän kuona-aineita, ruuansulatuselimistö ei joudu pinnistelemaan täysillä, munuaiset selviävät työstään helpommalla ja kissa pursuu positiivista energiaa.

Hiiri koostuu suurimmaksi osaksi laadukkaasta eläinproteiinista.

Proteiini (valkuaisaine) on kissan ravinnon tärkein tekijä.

Proteiinia tarvitaan ruumiin rakennusaineeksi. Kissan tarvitsee sitä kasvuun, lihasten rakennusaineeksi ja toimintaan, solujen uusiutumiseen, terveen ihon ja turkin ylläpitoon, aineenvaihdunnan toimintaan, sydämen ja silmien sekä ruuansulatuselinten terveyteen ja toimintaan. Proteiinit antavat myös energiaa ja ovat elintärkeitä terveen ja voimakkaan immuunipuolustuksen ylläpitoon. Puute ilmenee lihasten heikkenemisenä, alttiutena sairastua helpommin infektioitauteihin, suorituskyvyn heikkenemisenä ja väsymyksenä, turkin ja ihon huonokuntoisuutena ja voimakkaana karvanlähtönä (ympäri vuoden), kroonisina ruuansulatuselimistön häiriöinä (ripuli) sekä ennenaikaisena vanhentumisena.

Proteiini koostuu aminohapoista. Osan näistä kissa pystyy muodostamaan itse elimistössään, mutta ns. elintärkeät aminohapot (kuten tauriini, arginiini ja metioniini) sen täytyy saada ravinnosta pysyäkseen terveenä. Kissan ei pysty, toisin kuin ihminen ja koirakin, varastoimaan näitä aminohappoja elimistöön, vaan sen on saatava elintärkeät aminohapot päivittäin ravinnostaan. Hiiressä, kissan täydellisessä ruokapaketissa, on 46-55% proteiinia kuiva-aineessa (siis kun neste on poistettu)! Siksi on päivänselvää, että kissa tarvitsee suuria määriä proteiinia. Usein väitetään virheellisesti, että proteiinin suuri määrä rasittaisi kissan munuaisia ja johtaisi munuaisvikaan. Tämä on täysin väärä väite, jonka ravintotieteilijät ovat jo kumonnet. Ei proteiinin määrä vaan huonolaatuinen

proteiini vahingoittaa kissan munuaisia ja kaikkia ruuansulatuselimimiä!

Proteiinin laatu on keskeinen käsite kissan ruokinnassa. Ainoastaan hyvälaatuinen proteiini mahdollistaa sen, että kissan elimistö pystyy muodostamaan ravinnon proteiinista elimistön omaa rakennusainetta helposti ja ilman suuria määriä munuaisia rasittavia aineenvaihdunnan kuona-aineita (mm. ammoniakkia).

Aminohappojen määrä ja koostumus kussakin proteiinin lähteessä määrävät proteiinin laadun: sen biologisen saatavuuden. Korkelaatuisia proteiinin lähteitä kissalle ovat liha, kalan liha, maksa, sydän ja kananmunat. Näistä löytyy kaikki kissalle elintärkeät aminohapot. Siksi kissan elimistö pystyy käyttämään näiden ravintoaineiden proteiinin 90-100% hyväkseen. Huonolaatuisia proteiinin lähteitä kissalle ovat kasvi- ja viljaproteiinit (esimerkiksi soijajauheen biologinen saatavuus on vain 67%, koska siitä puuttuu kissalle elintärkeitä aminohappoja) sekä teurasjätteet (nämä löytyvät tuoteselosteista nimityksellä: lihan sivutuotteet) kuten keuhkot, utareet, nahka sekä kaikki osat, joissa on paljon sidekudosta. Näitä kissan elimistö pystyy hyödyntämään vain pieneksi osaksi tai ei ollenkaan. Elimistö joutuu kovalle koetukselle yrittäessään hyödyntää näitä huonolaatuisia proteiineja, mikä jo osaltaan rasittaa ruuansulatuselimistöä, mutta pahinta on, että samalla syntyy paljon aineenvaihdunnan kuona-aineita, mitkä rasittavat ja vahingoittavat munuaisia. Pitkään kestävä huonolaatuisen proteiinin ruokinta vaurioittaa munuaisia. Ei ole harvinaista, että kissa, jota on ruokittu koko elämän ajan huonolaatuista proteiinia sisältävällä ruualla, menehtyy 10-12 vuoden iässä munuaisten rappeutumiseen.

Kissan valmisruokaa valittaessa on tärkeää lukea tuoteseloste, sillä ruuan raakaproteiinin määrä ei kerro yhtään mitään sen laadusta... Kannattaa valita vain ruokia, joiden tuoteseloste on seikkaperäinen ja josta käy selvästi ilmi käytetyn proteiinin lähde: esimerkiksi kananliha tai lampaanliha – Ei ”liha ja lihansivutuotteita”, Ei ”eläinproteiinia” tai ”lammasproteiinia” (lähteenä on voitu käyttää lihan sijasta ruhon huonolaatuisia osia: nahkassakin ja sidekudoksissa on paljon proteiinia, mutta kissan elimistö ei pysty käyttämään sen kal-

taista huonosti sulavaa proteiinia hyväkseen), Ei ”kasvisproteiinia”, Ei ”gluteenia”.

Hiiri ei ole mikään ”kevytruoka”

Rasva on kissan tärkein energianlähde. Runsasrasvainen ravinto maistuu kissalle hyvin ja on terveellistä, kunhan rasvojen laatu on hyvä. Paino-ongelmiin taipuvien kissojenkaan ei tarvitse syödä mitään vähärasvaista ”kevytruokaa”, sillä tutkimusten mukaan ylenmääräiset hiilihydraatit kasvattavat kissan rasvakudosta enemmän kuin runsas rasvan määrä! Kissan ravintopaketti hiiri sisältää jopa yli 30% rasvaa kuiva-aineessa.

Hyvälaatuiset rasvat takaavat elintärkeiden rasvahappojen saannin sekä rasvaliukoisten vitamiinien A,D,E ja K imeytymisen. Tärkeiden Omega 3 ja Omega 6 rasvahappojen puute (tai niiden epäsuotuisa suhde ruuassa) johtaa mm. energian ja vitamiinien puutteeseen, kasvu- ja lisääntymishäiriöihin, immuunipuolustuksen heikkenemiseen, tulehdusalttiuteen sekä ihon ja turkin sairauksiin (kuiva hilseilevä iho, kutina, karvanlähtö). Parhaat rasvahappojen lähteet kissalle ovat kanan- ja hanhenrasva sekä kalaöljy (erityisesti lohi) – Ei kalanmaksaöljy (sen syöttäminen johtaa helposti vitamiinien A ja D yliannosteluun). Ne sisältävät runsaasti Omega 6-ryhmään kuuluvaa arakidonihappoa, joka on kissalle välttämätön elintärkeä rasvahappo ja jota löytyy vain ja ainoastaan eläinperäisistä rasvoista – yksi argumentti lisää sen puolesta, että kissa on eläinperäisen ravinnon syöjä, jota ei voi ja saa ruokkia vegetaarisesti. Kalaöljy, etenkin luonnonvaraisen lohien öljy sisältää lisäk-

si runsaasti Omega 3 rasvahappoja, joilla on todettu olevan positiivinen vaikutus mm. sydämen ja verenkiertoelinten terveyteen ja ne ovat hyödyllisiä autoimmuuni-, allergia- ja nivelsairauksista sekä tulehdustaudeista kärsiville. Tämän hetkisen tutkimuksen mukaan kissan ja koiran ravinnon tulisi sisältää Omega 6 ja Omega 3 rasvahappoja suhteessa 4:1. Autoimmuuni- ja syöpäsairauksista kärsiville Omega 3:n määrää olisi hyvä lisätä ravinnossa.

Kissalle huonot rasvat – naudan- ja sianrasva, voi, kookosöljy ja margariinit sisältävät vain vähän elintärkeitä monitydyttömättömiä rasvahappoja ja paljon mm. huonosti sulavaa steariinihappoa. Nämä rasvat antavat ns. tyhjää energiaa ja rasittavat maksaa.

Vaikka kissan elimistö käyttää tehokkaimmin hyviä eläinperäisiä rasvoja hyväkseen, se hyötyy myös pienissä määrin kasvisöljyjen etenkin helokkiöljyn käytöstä. Kerran vuodessa keväällä karvanlähdon yhteydessä annettu kuuri tekee kuivan lämmitysilman rasittamalle turkille ihmeitä.

On vain muistettava, että rasvaisen kalan ja öljyjen lisääminen kissan ravintoon lisää samalla sen E-vitamiinin tarvetta. Sama pätee, jos kissalle tarjotaan usein kalasta valmistettua kotiruokaa. Jos E-vitamiinin määrää ei samalla lisätä, kissa saattaa sairastua ns. keltarasvatautiin (ruumiin rasvakudokset tulehtuvat) tai jopa syöpään. Siksi on tärkeää, ettei kissalle syötetä ihmisille tarkoitettuja kalasäilykkeitä tai ihmisille valmistettuja helokkiöljy kapseleita. Kissoille tehdyissä valmisteissa on tarpeellinen E-vitamiinilisä.

Hiiren vatsasta löytyy esisulatettuja kasvinosia

Hiilihydraatit ovat pääasiassa energiapitoisia kasvinosia – kasvit koostuvat 60-90% hiilihydraateista. Ne eivät itse asiassa ole kissalle välttämättömiä, sillä kissan (muistamme: lihansyöjän) ainutlaatuinen aineenvaihdunta pystyy säätelemään mm. verensokeria proteiinien avulla, mikä taas ei meiltä ihmisiltä onnistu. Suurissa määrin hiilihydraatit (kasvit ja viljat) ovat jopa haitallisia kissalle (rasittavat kissan haimaa ja ruuan sulatuselimiä), sillä se pystyy käyttämään niitä huonosti ja vain pienissä määrin hyväkseen. Jos kissan ravinnossa on liikaa kasvispitoista aines-

ta, liikalihavuus, diabetes sekä suolen toimintahäiriöt (krooninen ripuli) uhkaavat.

Pienissä määrin annettuna kissa kuitenkin hyötyy kasvisravinnosta. Jos muistetaan hiiren koostumusta, niin siinä on n. 5% hiilihydraatteja. Lisäksi kissat napostelevat mielellään hyönteisiä, joiden kitiinipanssari on kuitupitoista ravintoa...

Tavalliset sokerit tai hedelmäsokeri eivät kuulu kissan terveelliseen ravintoon missään muodossa. Laktoosia (maitosokeri) eivät aikuiset kissat yleensä edes siedä, jos sen määrä ylittää 2g/kg elopainoa. Kissalle voi kuitenkin antaa pieniä määriä esim. Hylamaitoa tai jogurtia, jos sen vatsa sitä kestää.

Viljatuotteista yleensä kaura ja riisi ovat hyvin sulavia eivätkä aiheuta yliherkkyysoireita. Monet kissat ovat yliherkkiä vehnälle ja maissille, joten niitä sisältäviä ruokia ei voida suositella. Jos maissia on ravinnossa paljon, se tuo lisäksi liikaa "sokeria" kissan elimistöön, jolloin ylipainoa kertyy ja haima usein rasittuu.

Vihanneksista kissat sietävät yleensä hyvin pieniä määriä porkkanaa, kurpitsaa, parsakaalia ja kesäkurpitsaa. Palkokasveja kuten herneitä ja papuja ei tulisi syöttää, sillä niissä on paljon sulamatonta kuitua, joka kuluu paksusuoleen ja aiheuttaa siellä kaasun muodostusta. Peruna ei myöskään ole ihanteellinen ravintolisä kissoille sen suuren tärkkelyspitoisuuden vuoksi.

Huonosti sulavat kuidut huonontavat muiden ravintoaineiden, etenkin proteiinin, imeytymistä. Siksi en suosittele ruokia, joissa kuitupitoisuutta on varta vasten lisätty (mm. tuotteet, jotka mainostavat ehkäisevänsä karvapallojen muodostumista korkeamman kuitupitoisuutensa vuoksi)! Suolen toiminnalle ovat ihanteellisia ns. hyvin sulavat kuidut kuten pektiini (mm. omenassa) sekä frukto-oligosakkariidit (FOS). Ne "ruokkivat" suolen hyvää bakteerikantaa. Uusimpien tutkimusten mukaan myös munuais- tai maksaviasta kärsivät kissat hyötyvät näistä hyvin sulavista kuiduista. Hyvien mikrobien lisääntyminen paksusuoleen edesauttaa mm. paksusuoleen johkaantuneen proteiinin (jota elimistö ei ole syystä tai toisesta käyttänyt hyväkseen) käyttöä mikrobien omaan tarpeeseen, eikä siitä pääsekään muodos-

tumaan munuaisia ja maksaa rasittavia aineita.

Hiiren vatsan kasvikset ovat esisulanneita. Kissan ruuan kasvis- ja/tai viljaosus pitää olla kypsennettyä! Raa'at kasvikset ja viljat aiheuttavat vatsa- ja suolistovaivoja.

Hiiri on vitamiinipommi

Ilman vitamiineja ei ole elämää! Lihasta kissa ei saa kaikkia tarvitsemiensa vitamiineja eikä kissa pysty käyttämään kasviksista saatuja vitamiineja hyväkseen. Koira tai ihminen pystyy mm. muodostamaan A-vitamiinia sen esiasteesta betakaroteenista – kissa ei siihen pysty. Kissan on saatava A-vitamiininsa retinolinä eläinperäisestä lähteestä (esim. maksa).

Kissan ruokaan kuuluu aina tärkeä vitamiini- ja kivennäisliksä. Markkinoilla on valitettavasti mm. purkkiruokia, joiden valmistajat jopa mainostavat ruokiaan sillä perusteella, että niihin ei ole lisätty mitään vitamiineja ja mineraaleja! Nämä ruuat ovat ravitsemuksellisesti pahasti epätasapainossa – jättäkää ne kaupan hyllylle, jos haluatte kissanne pysyvän terveenä.

Vitamiinit jaetaan rasvaliukoisiin (A, D, E ja K), joita elimistö pystyy käyttämään hyväkseen vain, jos ruuassa on tarpeeksi hyvälaatuisia, hyvin sulavaa rasvaa. A- ja D-vitamiineja voi yliannostella, joten ei tulisi käyttää useampaa eri valmistetta samaan aikaan, joista näitä vitamiineja löytyy (Huom! Jotkut kissan kiitospalat ja namut on vitamiinisoitu – niitä ei tulisi käyttää vitamiinivalmisteiden kuten Aptus Pirskatti-tablettien kanssa samaan aikaan). Pakkausten ehdottamia määriä ei myöskään tulisi ylittää. Maksaa ei kissalle myöskään saisi antaa ateriana kuin kerran viikossa tai sitten päivittäin korkeintaan 1/5 ravinnon liha-aineesta.

Vesiliukoisiin vitamiineihin kuuluvat B-vitamiinit ja C-vitamiini. Koska nämä tuhoutuvat helposti kuumentuksessa ja valon/ilman vaikutuksesta, kannattaa antaa säännöllisesti vitamiinivalmistetta, josta nämä löytyvät. Jos kissaa ruokitaan pääasiallisesti valmisruualla, joka sisältää kaikki kissan tarvitsemat vitamiinit ja kivennäisaineet, niin lisävitamiinien anto pari kertaa viikossa riittää normaalisti (poikkeus: jos kissa sairauden tai elämäntilanteen vuoksi tarvitsee vitamiinilisää). Koti-

ruokaan vitamiinit täytyy lisätä päivittäin. Kuulen usein väitteen, että kissan ei tarvitse saada vitamiineja päivittäin – riittää, kun se saa kaikki tärkeät ravinteet kertaalleen viikon aikana. Tämä uskomus on täysin väärä ja johtaa ajan myötä vaka-viinkin puutostiloihin! Kissan luonnollinen ravintopaketti hiiri sisältää KAIKKI kissan tarvitsemat ravintoaineet, vitamiinit ja kivennäisaineet – joka kerran, joka päivä!

Myös C-vitamiini on tärkeää kissalle. On totta, että kissa muodostaa C-vitamiinia itse elimistössään, mutta hiiren elimistöstä löytyy C-vitamiinia monta kertaa enemmän; eli hiiret ovat todellisia C-vitamiinipommeja! Parhaiten kissalle soveltuu natriumaskorbaatti, mikä on pH-arvoltaan neutraali eikä käy vatsan päälle kuten askorbiinihappo.

Kissa syö myös hiiren luut

Kivennäis- (kalsium, fosfori, magnesiumi, kaliumi, chloridi, natriumi) ja hivenaineet (mm. rauta, sinkki, kupari, mangaani, jodi, seleeni, kobaltti) ovat anorgaanisia aineita, joita löytyy sekä kasveista että eläinperäisestä ravinnosta. Valmisruokien paneelista löytyy käsite: tuhka (engl. ash). Tuhka ei ole mitään omituista, mitä ruokaan lisätään, vaan tuhka-käsitteen alle piiloutuvat juuri nämä kivennäisaineet, joita ruuasta löytyy. Jälleen kerran eläinperäisistä lähteistä saatavat kivennäisaineet ovat parhaita kissalle.

Biologinen saatavuus on tärkeä käsite myös kivennäisaineita valittaessa. Aineen kemiallinen rakenne määrää sen, kuinka hyvin elimistö pystyy käyttämään kyseisen ravinto-aineen hyväkseen. Paras biologinen saatavuus on ns. kelaateilla (engl. Chelated minerals); sen jälkeen tulevat sulfaatit ja kloridit, joiden elimistö pystyy käyttämään paremmin hyväkseen kuin karbonaatteja. Huonoiten imeytyvät oksidit. Myös kivennäisaineita kissan on saatava oikeassa määrässä ja eri kivennäisaineiden suhde toisiinsa on oltava oikea.

Kalsium (Ca) ja fosfori (P) ovat tärkeimmät kivennäisaineet luustolle. Kissan ruuan oikea kalsiumin ja fosforin suhde on yksi tärkeimmistä tekijöistä. Sen tulisi parhaimmillaan olla 1,1:1 – 1,5:1 välillä. Sen ei tulisi ylittää 2:1 eikä myöskään fosforin osuus saisi olla korkeampi kuin kalsium osuus. Fosforin jatkuva yliannos-

tus (esimerkiksi pelkkä liharuokinta ilman kalkkilisää) voi aiheuttaa munuaisvikaa, lisäkilpirauhasten liikatoimintaa sekä osteoporoosia. Kissa saa tarpeeksi fosforia runsaasti lihaa sisältävästä ravinnosta.

Kalsiumin lähteistä kissan elimistö käyttää parhaiten ruokaluujauhoa (EI missään nimessä sitä puutarhassa käytettävää!!) sekä vastaavaa synteettistä di- ja trikalsiumfosfaattia. Huonoiten imeytyy kalsiumkarbonaatti (Huom. raakaravinnon ruokijat: munankuoret sisältävät juuri kalsiumkarbonaattia). Ei ole mahdollista tyydyttää kissan kalsiumin tarvetta maitovalmisteilla: nämä sisältävät lähes yhtä paljon fosforia kuin kalsiumiakin, ja annettavien määrien tulisi olla utopisen suuria!

Magnesium on tärkeää mm. sydämen ja aineenvaihdunnan toiminnalle. Magnesium EI johda virtsakivien (struviitti) muodostumiseen kuten usein vanhentuneissa kirjallisissa lähteissä väitetään. Päin vastoin: magnesiumin liian alhainen määrä kissan ravinnossa on usein jopa syynä kalsiumoksalaattikivien syntyyn varsinkin, jos virtsan pH arvo on samalla alhainen.

Natrium (Na), Kalium (K), Kloridi (Cl)

ovat tärkeitä solujen ja aineenvaihdunnan terveydelle (mm. nestetasapainon ylläpitoon sekä elimistön happamuuden säätelijänä, hermoimpulssien välittäjänä ja lihasten toiminnan ylläpitäjänä). Elimistö ei pysty varastoimaan kaliumia vaan sitä täytyy saada päivittäin ravinnon mukana. Nestettä poistavat lääkkeet (esimerkiksi sydäntautien yhteydessä) sekä raju oksennus- ja ripulitauti sekä munuaisten vajaatoiminnasta johtuva voimakas virtsan erityy joh-tavat usein kaliumin vajeeseen.

Monet kissanomistajat välttävät suolaa, mutta pienissä määrin natrium on elintärkeää kissalle (kissa saa sitä hiirestä veren ja luiden mukana). Liian pieni suolan osuus ravinnossa johtaa energiavajeeseen sekä haittaa vesiliukoisten vitamiinien ja aminohappojen (proteiinin) imeytymistä. Ylisuuret määrät tosin – kuten joskus erheellisesti kehoitetaan lisäämään paljon suolaa esimerkiksi virtsakivistä kärsivän kissan ruokaan, jotta tämä joisi mahdollisimman paljon – eivät ole suositeltavia. Suolan liikasaannin mahdollisia haitallisia vaikutuksia (verenpaineen nousu ja munuaisten rasitus) kissal-

le ei ole vielä tarpeeksi tutkittu. Tiedetään kuitenkin, että tulisi välttää erittäin runsassuolaisen ruuan (suolattu kala tai makkara, suolakinkku) antamista kissalle, sillä tieteelliset julkaisut kertovat akuuteista myrkytysoireista (munuaisten pettäminen kissanpennuilla, ripulia ja kouristuksia aikuisilla kissoilla).

Nämä kissan ravinto-opin tärkeät tiedot mielessämme käymme soveltamaan niitä käytäntöön artikkelin toisessa osassa. Miten valitsen kissalleni sopivan terveellisen valmisruuan; mitä niiden tuoteselosteet meille kertovat ja mistä löytyvät ”kompastuskivet”; miten erotan ”jyvät akanoista” valmisruokien viidokossa; miten valmistan kissan ruuan itse niin, että se vastaa koostumuk-seltaan kissan tarpeita.

Copyright:

Elina Sistonen MA CCN (Small Animal Nutritionist; Certified Cat Nutritionist)

Osterweg 40

D-25899 Niebüll

sähköposti:

service@cats-country.de

www.cats-country.co.uk

www.cats-country.info

Näyttelymatka Tallinnaan 21.–23.5.

Keväisen Tallinnan matkan suunnittelu aloitettiin jo alkuvuodesta, kun alkoi näyttää siltä että ulkomaansertit olisivat pian tarpeen. Reissua päätettiin lähteä toteuttamaan kolmen Kalicalanin kissan ja omistajensa voimin. Lopulta reissuun lähtivät siis kasvattaja Päivi ja Angeli (GIC Kalicalanin Nieidda Angeli, NFO f 22), Angelin tytär Helmi (CH Kalicalanin Amitie, NFO n 22) ja omistajansa Merja, sekä allekirjoittanut Angelin pojan Adamin (IC Kalicalanin Caro Miu, JW, NFO d 22) kanssa. Minulle ja Merjalle näyttelyreissu ulkomaille oli ensimmäinen, joten oli hyvä että mukana oli myös kasvattaja kokeneempuna Tallinnan näyttelykävijänä.

Lautat ja hotelli varattiin jo hyvissä ajoin, kotimaanserttejä laskettiin ja rokotusaikatauluja mietittiin. Alusta asti oli selvää että tehdään oma-toimimatka, ja pohdinnan jälkeen mukaan päätettiin ottaa myös oma auto. Reissun lähestyessä jännitys tiivistyi, itse kyselin kokeneemmilta jatkuvasti vinkkejä ja neuvoja matkaa varten. Kun perjantaiamu lopulta koitti, oli innostus huipussaan!

Omalta osaltani matka alkoi perjantaina aamupäivällä, kun suuntasimme kohti Helsinkiä ja 17.30 lähtevää Tallinkin laivaa. Merja oli ajellut jo aamulla Oulusta, ja nappasi minut jo Päivin Jyväskylästä kyytiin. Jo alkumatkaa väritti pieni hysteria Päivin vilkuillessa kelloa ja laskiessa, ehdimmekö laivaan. Taukoa emme uskaltaneet pitää, mutta navigaattorin avulla suunnistus Helsingin keskustassa sujui varsin hyvin, joskin ilta-päiväruuhkan takia hitaasti. Olimme lopulta terminaalilla ajoissa, ja varauksen pikaisen selvityksen jälkeen ajoimme laivaan. Lastausmiehiä varmaan huvitti meidän vimmatu ”Pets on board” –kyltilin heiluttaminen ja jatkuvat kysymykset siitä, pärjääväthän kissat varmasti autossa laivamatkan ajan.

Menopeli saatiin lastattua autokannelle ongelmitta, ja siirryimme ylemmille kansille matkaa viettämään. Tuttuja metsäkissaihmissiä tuli vastaan heti laivalla! Matka sujui joutuisasti kahvilla ja ostoksilla käyden, joskin minä ja Merja jaksoimme lähes koko matkan säälitellä ja huokailla kissaparkojen perään. Autokannelle yritettiin takaisin jo hyvissä ajoin ennen laivan saapumista satamaan, ja mikä helpotus olikaan nähdä että kissat odottivat meitä iloisina, joskin vähän hämmentyneinä kaikesta hälinästä.

Laivasta ulos pääseminen ja sataman alueella poukkoilu vei hetken jos toisenkin, mutta lopulta ennen yhdeksää parkkeerasimme hotelli Dzingelin pihaan. Huoneet osoitettiin siisteiksi ja hyväkuntoisiksi, eikä mitään kissoille vaarallisia paikkoja tai koloja löytynyt. Pikaisen virkistytymisen jälkeen lähdimme käymään paikallisessa marketissa ja sen jälkeen etsimään illallista. Kuultuamme ensin noin sataan kertaan hotellin ravintolasta, ettemme saa lämmintä ruokaa enää mistään, muisti työntekijä mainita, että hotellin yöbaarista saakin pitsaa läpi yön. Suomalaista mikropitsaa muistuttavat iltapalat tuli sitten syötyä, ja kylälähän ne nälkäisille matkalaisille kelpasivat.

Aamulla kaikkia tuntui vähän jännittävän, ja niukan aamupalan jälkeen suuntasimme kissoinemme autoon kohti Kristiine Spordihallia. Navigaattorilla oli vaikeuksia löytää näyttelypaikan osoitetta, joten koukkasimme pienen turhan lenkin ennen kuin löysimme päämäärään. Eläinlääkärijonossa olimme kuitenkin jo hyvissä ajoin kahdeksan jälkeen, ja tuttuja suomalaisia näkyi joka puolella. Kaikki sujui jouhevasti, ja pian pääsimme laittamaan häkkejä. Itselläni oli mukana oma kokoonlaitettava häkki, jonka sain nopeasti kasaan.

Arvosteluiden odottelemisen alkoi. Assaroin kotimaassa lähes aina kun olen näyttelyssä, joten pelkkä istuminen ja odottelu tuntuivat todella oudolta! Monet taisivat sen huomatakin, kun säntäilin häkin ja arvostelualueen väliä vähintään hämmentyneen näköisenä. Arvostelun aika tuli lopulta, metsäkissojen vitosryhmälä oli meille uusi tuttavuus, hollantilainen Marino Koot. Tuomari kehui Adamia suureksi ja tyypikkääksi pojaksi, ja serti tuli ongelmitta. Reissulle asettamani tavoite oli saavutettu, Adam valmistui International Championiksi! Tulokset jäivät lauantailta sertiin tasolle, vitosista ei saatu VP-valintaa kasaan ja paneeliin Kootilta meni Sarin upea Hottis. Adamin Angeli-emo sai CACS-sertinsä, ja Helmi-sisko oli sertikisassa EX2.

Näyttelypäivä kului rattoisasti näyttelypaikan kahviossa ja läheisellä R-kioskilla käyden. Seurasin aikani valokuvaaja Tessan työskentelyä, ja lopulta päätin viedä Adamin hänelle kuvattavaksi. Hinta oli edullinen ja kuvaaja todella ammattitaitoinen! Odotan innolla, että saan kuvata sähköpostiini muutaman viikon

Adam ihastelee maisemia hotellin ikkunasta.

Angeli näyttelyssä

Kotimatka alkamassa!

päästä. Paneelin päätyttyä pakkauimme taas autoon viemään kissat hotellille. Pian suuntasimme taksiin kuuden hengen mettisporukalla vanhaan kaupunkiin, ravintola Pepersackiin syömään. Malja nostettiin päivän uusille titteleille, ja ilta kuului rattoisasti kissajuttujen ja hyvän ruoan parissa. Aterian jälkeen kaikki tuntuivat olevan valmiita palaamaan hotellille ja käymään nukkumaan.

Sunnuntai ja toinen näyttelypäivä valkeni. Luovutimme huoneet ja suuntasimme taas näyttelypaikalle. Meillä oli tiedossa pitkä odottelu, sillä tuomari Olga Komissarovalla oli

ensin ykköskategoriaa ja hän oli lauantainakin ollut hitain tuomari. Univelat alkoivat painaa, ja kuski kävikin aamupäivällä autossa nukkumassa. Arvostelut sujuivat hyvin, Adam sai ensimmäisen CAGCIB-sertinsä ja sijoittui TP-valinnassa kolmanneksi Sisun viedessä voiton. Angeli sai taas sertinsä ja Helmi oli tiukalla tuomarilla EX2.

Olimme jo edellisenä päivänä käyneet sopimassa sihteeristössä sunnuntain aikaisesta lähdöstä. Arvostelut kuitenkin etenivät nopeassa tahdissa, ja ehdimme lopulta katsella vielä kakkosen paneelinkin ennen lähtöä. Laivan, Viking XPRS, ilmoitettu lähtöaika oli 16.30, joten lähdimme näyttelypaikalta jo hyvissä ajoin puoli kolmen jälkeen. Olimme satamassa ajoissa, ja varmistettamme taas moneen kertaan, että autokannella riittää happi kissoille,

siirryimme yläkansille nauttimaan matkasta. Suuresta ihmismäärästä huolimatta jonotimme itsellemme ruokaa ja kävimme kaupoissa ostamassa tuliaisja kotosuomeen.

Helsinkiin rantauduttiin ja matka kohti Jyväskylää alkoi huoltoaseman kautta. Yhä vaan jaksettiin läpättää kissajuttuja, ja kissat matkustivat hiljaa ja uupuneina bokseissaan. Adam tosin välillä kävi sylissäni tervehtimässä ja katselemassa maisemia, kuten sen tapana on pitkällä automatkoilla. Heinolassa pysähdyttiin pikaisesti ja todettiin lehtien lööpeistä, ettemme olleet jääneet mistään paitsi parin päivän poissaolon aikana.

Viimein, kellon näyttäessä 23, pysähtyi auto kotiporttini eteen. Tavarat sisään ja kissa bokseista – voi sitä riemua kun Adam huomasi olevansa kotona! Seuraava yö nukuttiin

sikeästi ja pari ensimmäistä päivää reissun jälkeen purettiin patoutunutta energiaa riehumalla päättömästi. Kissakaveri Eetu haisteli reissumiehen läpikotaisin ja huokaisi syvään, että pitikin tuon kiusankappaleen tulla takaisin! Salaa se kuitenkin taas pesi pikkuväljen korvia ja näpätti sitä hellästi tassulla otsaan näyttäkseen, kuka talossa määrää. Näin jälkikäteen voin sanoa, että reissu oli todella onnistunut ja tekemisen arvoinen. Kiitos Päiville ja Merjalle loistavasta matkaseurasta, kuin myös toiselle Päiville, Marialle ja muille metsäkissaihmisille hultvattomista jutuista Tallinnan päässä! Poukaman yli lähdetään varmasti toistekin, kun tarve ulkomaanserteille taas jossain vaiheessa tulee!

Henriikka Neittaanmäki

Kissojen geenipankkiin luovutettiin näytteitä

Auli Ruotsalainen järjesti Kuopiossa pieneläinvastaanotto Rakissa ja Kattissa DNA-näytteiden otto tilaisuuden. Näytteet otti ell Paavo Miettinen. Mukana oli 18 norjalaista metsäkissaa.

Lappeenrannassa järjestettiin myös toukokuussa DNA-näytteen-

ottotilaisuus johon osallistui 20 norjalaista metsäkissaa, Turussakin oli omansa.

Syksyllä järjestetään vastaavia tilaisuuksia ainakin Lappeenrannassa (päivä vielä auki), Jyväskylässä ja Tampereella Turtolan Faunattares-

sa 14.8. Seuraa ajankohtaista palstaa ja osallistu tilaisuuksiin, samalla teemme "vastapalveluksen" Hannes Lohen geenipankille, he ovat mukana rotumme terveystilanteen kartotuksessa.

VALMISTUNEET

CHAMPION

CH DK*Morgunstrálan's Hot'n Sweet (NFO n 09)

syntynyt 29.6.2009
Valmistui Championiksi 15.5.2010
Tampereella
Isä: Timian's Valdemar Sejr (NFO w 61)
Emo: ZACS Fragilite (NFO n 09 23)
kasvattaja: Joan ja Sigmar Jacobsen
omistaja: Sari Sinkko

CH FI* Hopeahännän Tiikerililja (NFO ns 03 24)

syntynyt 18.5.2009
Valmistui Championiksi 1.5.2010
Pietarissa
Isä: EC SE* Isgårdens Rigoletto, DVM (NFO ns 09 22)
Emo: IC FI* Hopeahännän Lilla Lilli (NFO ns 09 24)
kasvattaja ja omistaja: Sari Sinkko

CH Fukurokuju Demon Lasu*PL (NFO n 03) "Fuku"

valmistui Championiksi 16.5.2010
Syntynyt 13.05.2009
Isä: EC Bond El Retiro*PL, JW DSM
Emo: GIC Abigej Fanta*PL
Kasvattaja: Aneta Łopata
Omistaja: Laura Helander
Kuva: Nina Määttä

CH FI*Ameliinan Bondi, "Roki" s.05.11.2008

Isä: EC Haendel de la Forge
Emo: FI* Nalle-Puhin Amelie
Roki valmistui Championiksi Tampereella 15.05.2010
Kasvattaja: Sari Huuskonen
Omistaja: Jarmo Grönroos

Kuvassa vasemmalla CH Sassiscaja from A-Riverway (NFO ns 22), "Sasu"

Kasvattajat: Ulrike ja Andreas Gort
Sasu valmistui Championiksi Helsingissä 25.4.2010

Oikealla CH FI*Cat'omatic Charming ChaCha (NFO n 09), "Helinä"

Helinä valmistui Championiksi 15.5.2010 Tampereella

Kasvattaja: Auli Ruotsalainen
Kummankin kissan omistaja: Auli Ruotsalainen

PREMIOR

PR Usvaniityn Terence (NFO d 09 22)

Valmistui Tampereella 15.5.2010
isä: CH Ennio E'Xodja*PL (NFO n 09 22)

emo: GIC Fin* Heinuntuvan Henriikka (NFO f 09 22)

kasvattaja: Jenni Mäkinen

Omistaja: Johanna Laimaa

INTERNATIONAL CHAMPION

INTERNATIONAL CHAMPION

IC FI*Norleon Liberty (NFO f 09 24)

Lilli valmistui International Championiksi Helsingissä 24.4.2010

Syntynyt 18.3.2009

Isä: IP&IC FI*Leoline Tiikerin Päiväuni (NFO ns 23)

Emo: IC NO*Lindbrekkas Shamicka (NFO f 03 22)

Kasvattaja ja omistaja: Minna Viljanen

IC FI* Hopeahännän Luminaria (NFO w)

valmistui International Championiksi Tallinnassa 21.5.2010

Syntynyt 18.6.2009

Isä: EC FI* Hopeahännän Sylvesteri (NFO ns 09)

Emo: CH FI* Hopeahännän Tiffany Keiju (NFO w)

Kasvattaja ja omistaja Sari Sinkkonen

IC FIN*Kalicalanin Caro Miu, JW (NFO d 22)

s. 11.2.2009

valmistui IC:ksi Tallinnassa 22.5.2010

Emo: GIC Kalicalanin Nieidda Angeli (NFO f 22)

Isä: CH Ennio E'Xodja (NFO n 09 22)

Kasvattaja: Päivi Kupila

Omistaja: Henriikka Neittaanmäki

INTERNATIONAL PREMIOR

IP & IC FI* Leoline Karibian Aurinko (NFO d) "Kassu"

Kassu valmistui International Premioriksi Tallinnassa 22.05.2010

Syntynyt 26.03.2007

Isä: GIP & EC FI* Deeamore Nobleza Nugan, JW

Emo: S* Strickertgården Elly Escada, DM

Kasvattaja: Laura Helander

Omistaja: Päivi Salmi-Wallenius & Kimmo Wallenius

Kuva: Päivi Salmi-Wallenius

GRAND INTERNATIONAL PREMIOR

GIP FI* Leoline Aapeli Aamurusko (NFO d 09 23)

valmistui Grand International Premioriksi Tallinnassa 23.05.2010

Syntynyt: 05.05.2005

Isä: EP&IC FIN*Mornee Naavane-nä, NFO n 09 23

Emo: S*Korkeken's Yanna Yahoo,DM, NFO fs 09 22

Kasvattaja: Laura Helander

Omistaja: Maria Räsänen

Kuva: Maria Räsänen

Supreme Premior – FI* Hopeahännän Riku Rohkea (NFO ns 03 24)

emo: EC FI* Hopeahännän Leah Isadora (NFO a 09 23)
isä: EC SE* Isgårdens Rigoletto , DVM (NFO ns 09 22)

Ihastuin norjalaiseen metsäkissan silloin kun Sari toi meidän liikkeen Rigoleton esittelemään Miamor-kissanruokia. En ollut ikinä ennen nähnyt niin komeata kissaa. Joten kysyin Sarilta olisiko mahdollista saada Rigoleton pentua meille lemmikiksi. Tein Rigoletolle toivomuksen isosta pojasta. Muutaman kuukauden päästä syntyikin ihana karvapallo, joka jo luovutuksessa painoi 2 kg. Silloin Sari sanoi että tästä pojasta tulee aika iso. Rikusta kasvoi todella hienoluonteinen ja kaunis kissa. Kotona hän on erilainen kun näyttelyissä.

Kotona hän on ehdottomasti kuningas (hänen omastaan melestään). Meidän tyttöjen mielestä Rikulla on vähän liian rajut leikit niiden makuun, josta he yleensä ilmoittavatkin läimäyttämällä Rikua tassulla kuonoon. Rikun lempipaikka on

raapimapuun korkein kohta, siellä se yleensä makailee. Mikäli Rikun paikassa on joku muu meidän tytöistä, eikä se suostuu lähtemään pois, niin Riku mene väkisin makailemaan koko omalla painolla vaikka tytön päälle, silloin viimeistään kiukuinen vieras lähtee pois ja Riku saa omaan paikkansa takaisin. Kylminä aikoina Riku herrasmiesmäisesti tarjoaa meidän tyttöisille lämpöä. Riku on iso, lämmin ja karvainen, niin tytöt kerääntyivät sen ympärille ja päälle nukkumaan. Aika moni on meiltä kysynyt että taitaa Riku syödä aika paljon kun hän on niin iso. Itse asiassa Rikusta on aikuisena tullut todella nirso ruoan suhteen ja hän syö todella vähän. Mikä tahansa merkki ei kelpaa ja raaka lihakaan ei kuulunut Rikun suosikkeihin.

Riku lemmikkinä on kuin unelmakissa, hän on todella siisti, eikä ole ikinä syönyt johtoja, repinyt tapetteja, sohvia tms. Hänen kanssa on helppoa käydä näyttelyissä, koska hän osaa käyttäytyä hotellihuonessa ja näyttelypaikassa.

Jos Riku kotona on kiltti meidän kissoille, niin näyttelyissä hän on aivan erilainen. Näyttelyissä hän on vakavamieleinen ja muilla kissoilla ei ole mitään asiaa Rikun lähelle ei edes meidän omilla kissoilla. Hän ei ikinä tappele kissojen kanssa mutta aina ilmoittaa äänellä että et tuu lähelle.

Aluksi meillä ei ollut aikomustakan viedä Rikua näyttelyihin, vaan me ostettiin se pelkästään lemmikkiksi. Sitten vaan tuli ajatus: mitäs jos viedään sitä näyttelyyn ja katsotaan mitä tuomari sanoo. Siitä se Rikun näyttelyura alkoi. Tähän mennessä hän on kerännyt 12 kpl BIV, 16 kpl TP ja ollut 6 kertaa Best in Show voittaja.

Riku on vasta 1,7 vuotta vanha joten hänen näyttelyura vielä jatkuu jos Riku itse sitä haluaa.

Larisa Maximova

Fin* Tähtitassun Lucky Star, JW

Teppo Eloranta

Lucky Star eli Lucky on varsinainen kehrukone, ylitsevuotavan ystävällinen kaikille perheenjäsenille. Oletpa sitten sohvalla makaamassa, ruokaa tekemässä tai kirjoittamassa tietokoneella, siellä on myös Lucky leipomassa tassuineen. Mitenkä Lucky sitten meille päätyi, se on juttu erikseen.

Olen aika uusi kissapiireissä, ensimmäiset kissani hankin kaksi vuotta sitten Heinuntuvan kissalasta. Ihasuin heti Wihtorin kuvaan, kun näin sen netissä ja olinkin katsomassa sitä, kun se oli vasta vähän yli viikon ikäinen. Näyttelyihin en aikonut ollenkaan osallistua, mutta kun kasvattaja soitti jälkepäin ja kysyi, olenko ihan ehdottomasti näyttelyitä vastaan, niin sanoin, että kai sitä voi joskus käydä..... En tiennyt silloin, että näyttelyt vievät minut totaalisesti mukanaan! Wihtorin seuraksi hankittin vielä veli Teemu, jotta niillä olisi seuraa toisistaan. Näyttelyihin opastaminen ja kissojen laittaminen tapahtuikin pitkälti Sirpan ja Tepon kautta, he jakoivat aina auttaa ja kannustaa, jopa vapaa-ajalla! Luonnollisesti Sirpan ja Tepon kautta tutustuin myös Eilaan ja hänen kissoihinsa.

Wihtori valmistui aika äkkiä GIC:ksi, sen jälkeen poika piti leikata, kun pissaamisesta tuli elämäntehtävä. Mielessä kävi, että haluaisin vielä kissan, jota voisi käyttää leikkaamattomana näyttelyissä ja puoli leikilläni kysyin Eilalta yhdes-

sä näyttelyssä, että olisiko sulla yhtään näyttelykissaa? Eila vastasi siihen, että olishan mulla yksi pentu ja kuvakin sattui olemaan mukana. Lucky oli ollut jo varattuna, mutta kauppa oli peruuntunut. Kun näin, että Luckyn äiti oli Heinuntuvan Olga Maria ja isä Tähtitassun Vihtori, aloin kiinnostua Luckysta. Sovimme, että menemme katsomaan poikaa Kirkkonummen näyttelyn yhteydessä ja kun sitten näimme pienen pörröisen karvakasan, niin kaikki voivat arvata miten siinä kävi.... Eila tosin sanoi, että päätätte vasta Turun näyttelyssä, otatteko vai ette.

Luckyn saaminen Turkuun olikin sitten "kiven takana"....., Eila sanoi Turussa, että eihän poika voi ennen Surokin näyttelyä tulla, kun siihen on vain muutamia viikkoja, minä sanoin, että kyllä poika tulee ennen joulua. No Laihiolla joulukuussa Eila vielä uhkasi, että hänellä kumi puhkeaa autosta, kun täytyy lähteä Turkuun. Viikko ennen joulua Lucky kuitenkin saapui Turkuun huiskat, ruuat ja palkinnot mukanaan: Luckylla oli jo neljä BIS voittoa alla. Yksi kuitenkin vielä puuttui, jotta JW-titteli saataisiin.

Tästä alkoi armoton viimeisen voiton "jahti". Valmiiksi jo tiedettiin, että nelosryhmässä on tosi kova kilpailu, joten oli pakko yrittää käydä näyttelyissä niin paljon kuin mahdollista. Käytiin Helsingissä, Jyväskylässä, Tallinnassa, Riikassa... ja rahaa paloi. Oltiin edelleen sitä vii-

meistä voittoa vailla ja alkoi jo usko loppua. Mutta vielä oli mahdollisuuksia aika monta. Kun sitten maaliskuussa Turussa oli näyttely, en voinut uskoa, että täällä se kauan toivottu viimeinen voitto tulisi. Jännitys oli suuri, kun näyttely koitti: Ensin oltiin Ex 1, sitten Biv, taas oltiin askel lähempänä mutta silti niin kaukana, TP valinnassa oli tosi kaunis maine coon vastassa ja mietintä kesti todella kauan, mutta paneeliin mentiin. Paneelissa oli pelottavan hyvännäköisiä kissoja, jotkut Lucky oli jo aikaisemmin kohdannut, mutta paljon oli myös uusia vastustajia. Kun sitten voitto tuli kotikentällä, niin tunnetta ei voi sanoa kuvata!! Suurin kunnia kuuluu tietysti itse Luckylle, joka hienosti on jaksanut esiintyä näyttelyissä, päivät kun venyvät välillä aika pitkiksi! Haluamme kiittää vielä muutamia tuttujamme: Sirpa & Teppo, kiitos henkisestä tuesta ja kannustuksesta, Tiina & Vigge, jotka ovat aina hengessä mukana, Kipa, Jenni, Laura, Karita, Jenni-Riikka & Kaitsu, Sari, Larissa, Suvi, Veikko, kiitos kannustuksesta! Kiitos myös Katille, joka hienosti kantoi Luckyn voittoon! Suuren suuri kiitos Eilalle, joka antoi meille tämän upean touhukekan!!! Lucky lähettää vielä terveiset siskoilleen Madonnalle ja Vogueille, jotka kannustavat maukuen kotona! Näyttelyissä nähdään!

Nina Lampi & Jarmo Lindqvist

Jaska kulta, mikä hätänä?

Jaskan ongelman alkoivat 12.5.2005. Jaska oli alkanut pissata verta ei kovin paljon mutta sen verran että jotain oli tehtävä. Eläinlääkärin diagnoosi oli anaalirauhastulehdus. Virtsa-kin laitettiin viljelyyn kaiken varalta mutta virtsassa ei ollut bakteereja 13.5.2005. Saimme anaalirauhastulehdukseen Clindabuc(75mg)-nimistä antibiottia. Lääkekuuri kesti 10 vrk. Luulin, että homma oli sillä selvä, mutta ei.

24.5.2005 Jaska oli alkanut nuolla takapäätänsä todella hurjasti ja pitkän aikaa. Sain ajan eläinlääkärille 25.5.2005. Nyt diagnoosina oli virtsatietulehdus ja runsaasti struviittikiteitä. Jaska joutui struviittikiteiden sulatusruualle. Lisäksi eläinlääkäri määräsi uuden 10 vrk mittaisen antibioottikuurin. Antibiootin nimi oli tällä kertaa Clavubactin.

Jaskan seuraava käynti lääkäriillä oli 17.10.2005. Nyt selvisi että Jaskan virtsassa oli sokeri liikaa. Jaskan verensokeri oli 15,9 mmol/l kun terve kissan verensokeriarvo on 3,5-5,7 mmol/l. Jaskalla todettiin sokertauti. Minun oli opeteltava antamaan insuliinia Jaskalle. Eläinlääkäri opetti

ja minä sain harjoitella eläinlääkärin vastaanotolla ja alkoihan se sujua.

Aluksi insuliiksi valittiin Protaphane. Ruiskukooksi valitsin 0,3ml ruiskun, joka oli 100 yksikön eli U-100 insuliinille tarkoitettu ruisku(=siinä menee lukemaviivat niin että 1 yksikkö on yksi viivanväli). Pussin päällä lukee XX Micro-Fine = 0,3ml (0,30mm(30G) x 8 mm) Näissä ruiskuissa on niin pieni piikki ettei kissa sitä kovin isona kipuna tunne, kun sillä insuliinia ihon alle laittaa.

Annoin Jaskalle 2 yksikköä 2 kertaa päivässä Protaphanea kahden viikon ajan. Eläinlääkäri oli toiveikas että Jaskan verensokeri ehkä palaa normaaliin tuossa ajassa, kun kissa ni oli vielä nuori. Muita hoito-ohjeita oli ostaa apteekista virtsakoeliuskoja, jotka näyttävät virtsassa olevan sokerin. Opettelin itsekseni ottamaan Jaskalta verensokeriarvon verensokerimittarilla. Löysin mittarin, johon riitti vain 0,03µl verta ja sen kanssa sain helposti mitattua Jaskalle insuliinin vaikutuskäyrän.

3.11.2005 tuli ilo-uutinen kun Jaskan verensokeri oli palannut nor-

maaliksi. Nyt riitti enää erikoisruokavalio ja insuliinista päästiin, mutta vain hetkeksi.

4.12.2005 Jaskalla oli uusi ongelma. Jaska koetti pissata mutta pissa ei tullut. Päästiin päivystävälle eläinlääkärille, mutta pahaksi onneksi tämä jätti Jaskan virtsat rakkoon väittäen ettei löydy tarpeeksi suurta katetria. Diagnoosi oli virtsatietuehdus ja virtsatulehdus. Kun tulehdusvirtsan jättää rakkoon ei antibiootti tehoa. Sain 5.12.2005 uuden ajan ihan kokonaan toiseen eläinlääkärikeskukseen ja nyt eläinlääkäri poisti hurjan määrän virtsaa Jaskan rakosta punktoimalla. Rakon tyhjentämisen jälkeen Jaska pystyi taas virtsaamaan normaalisti.

Tämän virtsatietulehdusepiso-odin jälkeen Jaska alkoi taas nuolla takapäätänsä ja joulunaatonattona 23.12.2005 sain Jaskalle ajan eläinlääkärille. Saatiin nyt Metacam(10ml)-nimistä lääkettä, jota laitoin tippoina Jaskan ruuan sekaan.

8.3.2007 palattiin insuliinin antamiseen, sillä Jaskan verensokeri alkoi olla taas koholla. Jaskalla oli myös

niin kiljuva nälkä että se haki kaup-
pakassista vaikka leivän ja alkoi syö-
dä sitä. Nyt insuliinimäärää nostettiin
niin että annoin Jaskalle 4 yksikköä
2 kertaa päivässä ja pikkuhiljaa in-
suliinia lisättiin mutta insuliini ei sil-
ti tehonnut eikä laskenut verensoke-
ria. Annoin Protaphanea 8 yksikköä
2 kertaa päivässä, mikä on kissal-
le todella iso määrä, mutta sekään
ei auttanut, verensokeri ei laskenut
kuin muutaman yksikön. Päätettiin
vaihtaa insuliini Lantukseen.

Lantuskaan ei tehonnut ja eläinlää-
käri alkoi epäillä jotain muuta vikaa
Jaskassa. Verinäyte lähetettiin ul-
komaille 24.5.2007. Sieltä tuli tulos
IGF-1 oli 1384 ng/ml ja kun tuo lu-
kema on > 1000 on kissalla agro-
megalia. Uusi verinäyte lähetettiin
14.9.2007 ja IGF-1 oli 2000. Jaskal-
la todettiin agromegalia, joka on ai-
volisäkkeen tuottama kasvuhormo-
nin aiheuttama liikkakasvu. Jaskalla
oli siis aivokasvain.

Jaska oli myös eläinsairaalas-
sa 11.3.2009, sieltä tuli lausunto,
Jaskan tilanne vaikuttaa huonolta.
Suomesta ei löytynyt yhtään eläin-
lääkärä, joka olisi voinut poistaa
aivokasvaimen Jaskalta. Maailmal-
la on agromeegalia-diabeetikko-kis-
soja, jotka pärjäävät kun saavat PZI

merkkistä insuliinia. Koetin selvit-
tää, mistä saisin tätä insuliinia, mut-
ta siinäkin nousi tie pystyyn. Kukaan
ei tuo maahan tuota ihme-insuliinia,
joka näyttäisi toimivan agromegalia-
diabeetikko kissan kanssa.

Meidän ongelmaksi jäi ettei insu-
liini laskenut verensokeria, koska
Jaskalla oli lisäksi aivokasvain. Mi-
nusta oli varsin uskomatonta ettei
vuonna 2009 Suomesta löytynyt yh-
tään kissaspesialistia, joka olisi lei-
kannut kissaltani tämän kasvaimen
pois. Otin yhteyttä Utrechtin yliopis-
toon Hollantiin ja sieltä olisi löytynyt
joku joka olisi voinut leikata Jaskan,
mutta matka oli liian pitkä ja hinta lii-
an kallis. Kuulemma tuo leikkaus oli-
si onnistuessaan poistanut Jaskalta
myös diabeteksen.

Jaskalla todettiin vuonna 2007 ag-
romegalia ja jo silloin eläinlääkä-
rit Suomessa nostivat kädet ylös.
Eläinlääkärit sanoivat ettei ole muu-
ta keinoa kuin antaa insuliinia. Sain
nauttia rakkaan kissani seurasta
vielä 3 vuotta tuon taudin toteami-
sen jälkeen kunnes 13.5.2010 Jas-
kan kunto meni kertaheitolla todel-
la huonoksi.

Sen hengitys vaikeutui ja sille tuli
pallovatso. Eläinlääkärin mukaan

Jaskalle oli kertynyt nestettä vatsa-
onteloon ja rintaonteloon. Ja agro-
megalia varmaankin oli nyt ottanut
otteen kissastani lopullisesti. Niinpä
ensin rokotusajaksi varamaani aika
muuttui Jaskan lopetusajaksi perjan-
taina 21.5.2010 klo 14.15.

Jaskan muistolle alla muistovärssy,
jonka joskus poimin Ruotsissa näytte-
lymatkalla ollessani Dagens Nyheter
Enimistö lehdestä. Kiitos kasvatta-
jalle aivan erityisen ihanasta kissasta!

Jaska Firdafylkes Jokkum
10.6.1999-21.5.2010

*Gråt inte för att jag är död
jag finns inom dig alltid
du har min tröst
den finns i dig
den kan du höra när du vill
du har mitt ansikte
min kropp
jag finns i dig
du kan ta fram mig när du vill
allt som finns kvar av mig
är inom dig
så vi är jämt tillsammans*

Kaipaamaan ikuisesti jäävät Nina,
Samuli ja Frodo Jussila

PENTULISTA

Kissanpennun alin luovutusikä on 12 viikkoa!

Norjalaisella metsäkissalla on aina rekisterikirja! Se on merkinä siitä, että pentue on syntynyt puhdasrotuisista ja rekisteröidyistä vanhemmista ja rekisteröity asianmukaisesti SRK:n rekisteriin. Rekisteröimätön pentu ei voi saada rekisterikirjaa myöhemmin eikä sitä katsota kuuluvaksi puhdasrotuisiin kissoihin, vaikka kumpikin sen vanhemmista olisi rekisteröity.

Listalla julkaistaan vain FIFe-kasvat-
tajien FIFe-rekisteröityjä pentuja. Kasvat-
tajalla on oltava voimassaoleva kasvatta-
jasopimus asuinmaansa FIFe-yhdistyksen
kanssa (Suomessa SRK) ja heidän täytyy
kuulua kotimaansa FIFe-yhdistykseen.

Listalta poistetaan automaattisesti
kaikki 10 kk täyttäneet pennut.

Välitettävät aikuiset kissat ovat listan
lopussa. Myös aikuisten kissojen on
oltava FIFe-rekisteröityjä. Ilman OnLine-
tunnuksia olevan jäsenen on lähetettävä
välitettävän kissan tiedot ja rekisterinu-
mero kotisivujen ylläpitäjälle.

**Yhdistys suosittelee että kasvatuk-
seen käytettävät kissat testataan
FeLV, FIV, GSD IV, HCM:n varalta ja että
kasvatukseen käytetään vain terveitä
kissoja. Pyydä kasvattajalta kopiot
vanhempien terveystuloksista.**

Lista on päivitetty viimeksi 29.6.2010

LEOLINE

Laura Helander, Piikkiö (Kaarina), +358-40-
526 5685

Synt: 22.06.2010, luovutus aikaisintaan:
21.09.2010

- musta (NFO n), uros
- hopeatiikeri (NFO ns 23(24)), uros
- mustasavu (NFO ns), naaras

Isä: Olorin Makaranta*PL (NFO ns 09 24) ,
testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: IC FI*Leoline Keisarin Morsian (NFO
fs), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

TÄHTITASSUN

Eila Tähti, Espoo, +358-40-5028518

Synt: 19.06.2010, luovutus aikaisintaan:
17.09.2010

- ruskeatäplikkäs (NFO n 24), uros
- valkoinen (NFO w), uros

Isä: GIC FIN*FoxyPaw's Icebreaker, JW (NFO
w 64) , testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: SC FIN*Heinuntuvan Olga Maria (NFO
f 03 23), testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

NENUKAN

Päivi Salmi-Wallenius, Riihimäki, +358-40-
5548997

Synt: 14.06.2010, luovutus aikaisintaan:
14.09.2010

- kilpikonna/valkea (NFO f 09), naaras
- ruskeatiikeri/valkea (NFO n 09 23), naaras
- sini/valkea (NFO a 09), uros

- punatäplikkäs/valkea (NFO d 09 24), uros
- creme/valkea (NFO e 09 (24)), uros
- musta/valkea (NFO n 09), naaras
- ruskeatäplikkäs/valkea (NFO n 09 24),
naaras

Isä: CH Fukurokuju Demon Lasu*PL (n 03) ,
testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: FI* Leoline Hunajaiset Haaveet (f 24),
testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

DUNDERKATTENS

Monica Lundqvist, Jakobstad, +358-6-724
6182, +358-50-592 1097

Synt: 14.05.2010, luovutus aikaisintaan:
06.08.2010

- puna bi color (NFO d 03), uros

Isä: FIN*Dunderkattens Torero (NFO n 09
24) , testit: FeLV, FIV,

Emo: S*Noscada's Beyoncé (NFO f 03 23),
testit: FeLV, FIV,

CHEVANNES

Jenna ja Petri Mellin, Salo, 0445579779

Synt: 27.04.2010, luovutus aikaisintaan:
20.07.2010

- puna/valkea (NFO d 03), naaras

- punainen (NFO d), uros, näyttelytasoinen
- kilpikonna/valkea (NFO f 09), naaras

Isä: GIC FIN*Leoline Jimi Jäämies (NFO e
09) , testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: Fin* Narinetta's Wild Jinx (NFO f 09),
testit: FeLV, FIV,

HEINUNTUVAN

Sirpa Selin & Teppo Eloranta, Helsinki,
+358-45-638 7138, +358-40-730 4242

Synt: 25.04.2010, luovutus aikaisintaan:
19.07.2010

- musta/valkea (NFO n 09), naaras

Isä: IC Wishmaster Harold Loyd (NFO n 09
22) , testit: FeLV, FIV, HCM

Emo: IC Heinuntuvan Saara (NFO f 09),
testit: FeLV, FIV, GSD IV,

MOTOTASSUN

Carita Malkamäki, Sastamala, 040 721 0600
Synt: 15.04.2010, luovutus aikaisintaan:
09.07.2010

- ruskeatäplikkäsvalkea (NFO n 09 24), uros
- ruskeatäplikkäsvalkea (NFO n 09 24), uros

Isä: GIC FIN*Leoline Jimi Jäämies (NFO e
09) , testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: Tupuliinin Kuuma Kesä (NFO ns 09
24), testit: FeLV, FIV,

COUGAR'S

Terhi ja Juha Kuronen, Hyvinkää, +358-50-
364 4159, +358-50-384 3161

Synt: 10.04.2010, luovutus aikaisintaan:
03.07.2010

- mustasavu (NFO ns), uros

Isä: S*Drakborgen's Nimrod Åskboll (NFO
ns 09 24) , testit: FeLV, FIV, GSD IV,

Emo: N*Valhaugen's Edda (NFO n), testit:
FeLV, FIV,

FIN*KATZENHOF

Mathias & Mette-Maaria Schulze, Orimat-
tila, 0405184881 / 0404871705

Synt: 08.04.2010, luovutus aikaisintaan:
02.07.2010

- sinikilpikonnatabby&valkea (NFO g 09
22), naaras

- cremetabby&valkea (NFO e 03 22), uros

- sinitabby&valkea (NFO a 03 22), naaras

- sinikilpikonnatabby&valkea (NFO g 02
22), naaras

- sinikilpikonnatabby&valkea (NFO g 09
22), naaras, näyttelytasoinen

Isä: FIN*Huiskulan Constanz (a 09 24)

Emo: FIN*Katzenhof Bambi (g 03 22)

KALLIOPIRTIN

Marja & Markku Peltonen, Vantaa, 040-823
9949

Synt: 31.03.2010, luovutus aikaisintaan:
01.07.2010

- ruskeatabby - valkea (NFO n 09 22),
naaras

Isä: GIC Kujakeikarin livari (NFO n 09 22) ,
testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: GIC Kalliopirtin Viveka (NFO ns 22),
testit: FeLV, FIV, GSD IV, HCM

DREAM-WORLD

Pirkko Ylkänen-Heinonen, Jyväskylä, 050
354 3042, sähköposti

Synt: 12.03.2010, luovutusikäinen

- punahopeatäplikkäs (NFO ds 24), uros,
näyttelytasoinen

Isä: EC Kujakeikarin Black (NFO n) , testit:
FeLV, FIV, GSD IV, HCM

Emo: IC SmileTails Storm Cloud (NFO ds 09
22), testit: FeLV, FIV, HCM

DEEAMORE

Janna & Matti Huolman, Vantaa, +358 50
487 7191, sähköposti

Synt: 11.03.2010, luovutusikäinen

- sinivalkea bicolour (NFO a 03), uros

Isä: IC FIN*Wishmaster's Harold Lloyd (NFO
n 09 22) , testit: FeLV, FIV, HCM

Emo: S*Svartrträsket's Minun (NFO a 09),
testit: FeLV, FIV,

KISSANPOLKAN

Pauliina Peltonen, Tampere, +358-50-301
8116

Synt: 04.03.2010, luovutusikäinen

- valkoinen (NFO w), naaras

Isä: FIN*Kissanpolkan Serenadi (es 09 23) ,
testit: FeLV,

Emo: FIN*Kissanpolkan Sinfonia (w), testit:
FeLV, FIV,

DRACONIAN

Taru Kyntäjä, Vaasa

Synt: 01.02.2010, luovutusikäinen

- musta/valkea (NFO n 09), naaras, näyt-
telytasoinen

Isä: Dunderkattens Got-To-Live (NFO n 09) ,
testit: FeLV, FIV,

Emo: CH Hillevillan Rebekka (NFO n 09),

testit: FeLV, FIV,

DRÖMKATTENS

Mikaela Björkgård, Pietarsaari, 050-5454729

Synt: 17.11.2009, luovutusikäinen
- cremetiikeri/valkea (NFO e 09 23), uros
Isä: S*WINTERLAND`S JUVENTUS (NFO as 09 24)
Emo: S*TASSAJARA`S AMSTEL (NFO f 09)

Välitettävät aikuiset norjalaiset metsäkissat

Kotia etsii - FluffyTail's Oralie Omega-9 (NFO w - valkea, kuuro) norjalainen metsäkissa, naaras, lemmikki, syntynyt 12.07.2008

Kirsi & Seppo Ihalainen, Lohja, 050-3075196, 046-6843539
Ilmoitus jätetty 13.4.2010

Tavoistani poiketen, etsin aikuiselle kissal-

leni pysyvää sijoituskotia. Miu-Mau on 5,5 vuotias leikattu naaras. Hän on ylilihava, mutta tulevaisuutensa vuoksi tarvitsee tarkkailtua ruokavaliota. Ikäväkseni, muiden kissojeni vuoksi, en sitä hänelle pysty tarjoamaan. Sijoituskoti saa minulta laihdutusopastuksen ja täyden tuen Miu-Maun hoidossa.

Eila Tähti, Espoo, +358-40-5028518
Ilmoitus jätetty 24.1.2010

6,5 vuotias musta Lilli (FIN*Abeona's Livia) etsii uutta kotia. Toiveena olisi, ettei perheessä olisi pieniä lapsia. Yhteydenotot mielellään iltaisin.

Marja ja Toni Ala-Piirto, Vantaa, +358-44-538 2545, +358-40-076 2946, Sähköposti
Ilmoitus jätetty 6.6.2010

AJANTASALLA OLEVAT PENTULISTA JA KASVATTAJATIEDOT LÖYDÄT KOTISIVUILTAMME:

www.norjalainenmetsakissa.fi

Eläintarvike Sydänystävä

Lempääläntie 21
33820 Tampere
Koivistonkylän Prisma
Puh. 0400-559537
ari.keskinen@wippies.fi
www.sydanystava.com

ELÄINTARVIKE SYDÄNYSTÄVÄ

Liikkeemme muuttaa isompiin tiloihin
Koivistonkylän Prisman 2. kerrokseen
kesäkuun aikana.

Liikkeestamme löydät tunnettuja ruoka-
merkkejä kissoille, koirille ja jysijöille.
Meiltä myös muut eläintarvikkeet.
Ainoana Suomessa meillä on luonnonmu-
kainen viljaton Power of Nature Super
Premium täysravinto koirille sekä kissoille.
Lisätietoa ruoasta löydät nettisivuiltamme.

Aukioloajat: ma-pe 10-19, la 10-16

ASUSTELEEKKO METSÄKISSASI SAMASSA TALOUDESSA JONKUN MUUN LEMMIKIN KANSSA?

Kerro meille tarinaa tai lähetä kuvia kuinka rotumme edustaja sopeutuu muiden eläinten kanssa.

Vasemmalla kuvassa Venäjäntoy Hessu ihmettelee neljäviikkoisen Hopeahännän Kuningas Simban jumppataitoja. Oikealla kuvassa "veljekset" Hessu ja Hopeahännän Simo Samurai 4 kuukautta. Kun astutin 2,4 kiloa painavan Venäjäntoy narttuni Sissin, varauduin pahimpaan ja astutin myös Hannabellan, joka tarvittaessa hoitaisi koiran pentu samalla. Neljän päivän ikäerolla Hessu ainoana pentuna kasvoi kissojen kanssa, nukkui heidän pentulaatikossaan ja oppi monia kissamaisia tapoja. En tiedä kuinka ihastuneita Kiinaan 8 kuukauden ikäisenä muuttaneen Simon ostajat olivat kun heidän kissansa paras ystävä oli koiran. Koiriemme ja kissojemme elämästä on ollut juttua aiemmin tässä lehdessä.

TOIMITUSASIOITA

LEHDEN ILMOITUSHINNAT

Koko	Jäsenet	Kaupalliset
1/1-sivu	30 €	70 €
1/2-sivu	20 €	40 €
1/4-sivu	10 €	25 €
Takakansi 4-väri		130 €

PENTULISTA, KASVATTAJA- JA SIITOSRUUDUT

Yhdistys noudattaa FIFen ja SRKn sääntöjä (yhteistösopimus/SRK). Pentulistalla sekä kasvattajaruuduissa julkaistaan vain FIFe kasvattajien FIFe rekisteröityjä kissoja/kasvattajia. Kasvattajalla pitää olla voimassa oleva kasvattajasopimus asuinmaansa FIFe-yhdistyksen kanssa.

Kasvattajailmoituksen maksuperuste on muuttunut ja maksu on nykyään 18 € vuodessa. Ilmoitus on samalla hinnalla lehdessä ja kotisivulla ja se on voimassa 31.12.2009 asti.

Kuvat jpg-muodossa lehtivastaavalle.

SEURAAVA LEHTI 3/2010

Ilmestyy syyskuussa
Deadline 10.8.2010

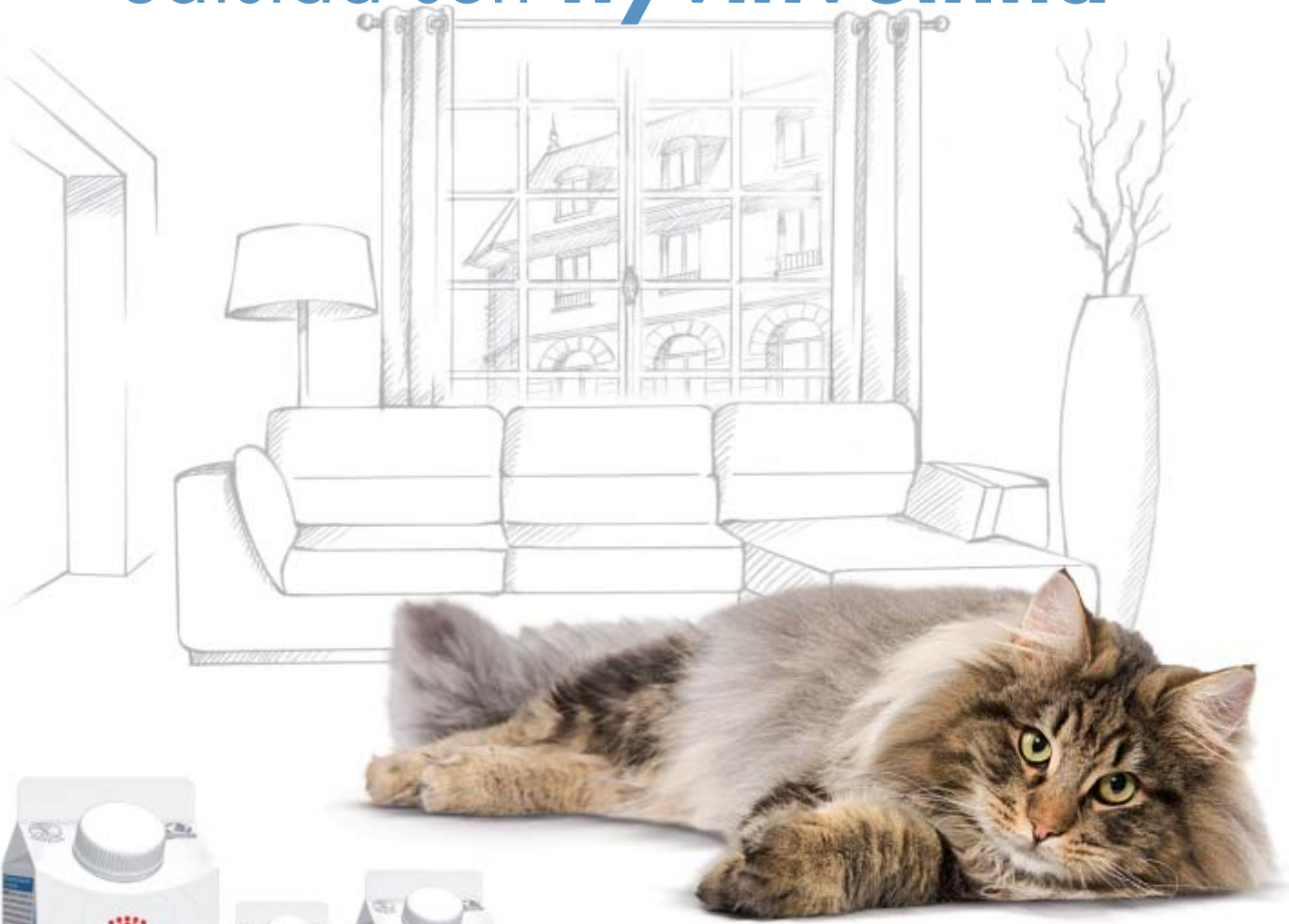
Otamme mielellämme vastaan kaikenkarvaisia juttuja mettiksistä ja tietenkin hyvälaatuisia valokuvia. Muista lähettää myös kissasi valmistumiskuva kissan täydellisillä henkilötiedoilla varustettuna! Lähetä kaikki lehteen tuleva materiaali osoitteella:

Minna Viljanen
Päivi Kupila
Sari Sinkko
mettis@norjalainenmetsakissa.fi

AINEISTO-OHJEITA

Toimittakaa kaikki lehteen tuleva aineisto **sähköpostin liitteenä**. Mettis@norjalainenmetsakissa.fi

Kissasi elämäntyyliin sopiva ravinto edistää sen **hyvinvointia**

PAKKAUS-
UUTUUS

- Helppo kuljettaa ja säilyttää
- Helppo avata ja sulkea
- Kartonkikeräykseen sopiva pakkaus

INDOOR, Sisäkissoja varten kehitetty ruokasarja

Kohtuullisesti energiaa, erinomaista sulavuutta ja runsaasti kuituja. INDOOR-täysravinnot on suunniteltu sisällä elävän kissan elämäntyyliin sopiviksi. Nyt INDOOR-ruuat on pakattu helpokäyttöiseen kierrätettävään pakkaukseen.

ROYAL CANIN
FELINE HEALTH NUTRITION